

STORTINGET

Stortingstidende

Referat fra møter i Stortinget

Nr. 85 · 21. mai
Sesjone 2020–2021

Fra 1. oktober 2019 har Stortinget innført ny voteringsordning med faste voteringstidspunkter.
Derfor vil saksreferat og tilhørende voting i perioder være i ulike hefter. Dette er markert i referatet.

Møte fredag den 21. mai 2021 kl. 9

President: Ingjerd Schou

Dagsorden (nr. 85):

1. Innstilling fra næringskomiteen om Representantforslag fra stortingsrepresentantene Sivert Bjørnstad, Bengt Rune Strifeldt, Terje Halleland, Roy Steffensen og Helge André Njåstad om å sikre en mer helhetlig havbruksforvaltning
(Innst. 428 S (2020–2021), jf. Dokument 8:185 S (2020–2021))
2. Innstilling fra justiskomiteen om Endringer i politi- registerloven og utlendingsloven (samleproposisjon)
(Innst. 443 L (2020–2021), jf. Prop. 139 L (2020–2021))
3. Innstilling fra justiskomiteen om Endringer i midlertidig lov om tilpasninger i prosessregelverket som følge av utbruddet av covid-19 mv. (forlen-gelse)
(Innst. 442 L (2020–2021), jf. Prop. 142 L (2020–2021))
4. Innstilling fra justiskomiteen om Endringer i domstolloven mv. (signatur og elektronisk forkynnelse)
(Innst. 444 L (2020–2021), jf. Prop. 161 L (2020–2021))
5. Innstilling fra justiskomiteen om Etablering av ny redningshelikopterbase i Tromsø og felles opera-sjon med Sysselmannens helikoptertjeneste
(Innst. 393 S (2020–2021), jf. Prop. 85 S (2020–2021))
6. Innstilling fra justiskomiteen om Rapport til Stor-tinget om Evaluering av Norges institusjon for menneskerettigheter (NIM)
(Innst. 426 S (2020–2021), jf. Dokument 19 (2020–2021))
7. Innstilling fra transport- og kommunikasjonsko-miteen om Endringer i vegtrafikkloven (motor-sport)
(Innst. 454 L (2020–2021), jf. Prop. 151 L (2020–2021))
8. Referat

Presidenten: Presidenten vil av smittevernshensyn foreslå at publikumsgalleriet holdes stengt under da-gens møte, og det anses vedtatt.

Sak nr. 1 [09:00:37]

Innstilling fra næringskomiteen om Representantforslag fra stortingsrepresentantene Sivert Bjørnstad, Bengt Rune Strifeldt, Terje Halleland, Roy Steffensen og Helge André Njåstad om å sikre en mer helhetlig havbruksfor-

valtning (Innst. 428 S (2020–2021), jf. Dokument 8:185 S (2020–2021))

Presidenten: Etter ønske fra næringskomiteen vil presidenten ordne debatten slik: 3 minutter til hver par-tigruppe og 3 minutter til medlemmer av regjeringen.

Videre vil det – innenfor den fordelte taletid – bli gitt anledning til inntil seks replikker med svar etter innlegg fra medlemmer av regjeringen, og de som måtte tegne seg på talerlisten utover den fordelte tale-tid, får også en taletid på inntil 3 minutter.

André N. Skjelstad (V) [09:01:38] (ordfører for sa-ken): Vi har forslag fra stortingsrepresentantene Bjørn-stad, Strifeldt, Halleland, Steffensen og Njåstad om å sikre en mer helhetlig havbruksforvaltning, og det set-tes fram at de ønsker det etter modell av olje- og gassek-toren.

Komiteen peker innledningsvis på at olje- og gassek-toren faktisk har flere forvaltningsmyndigheter, samt at en del av produksjonskostnadene innenfor lakse- og ørretoppdrett har hatt en betydelig stigning de siste ti årene, og at dette er godt dokumentert og synes å være hovedårsaken til nedgang i produktiviteten. Dette er blant flere forhold som det pekes på i innstillingen fra komiteen.

Havbruksnæringen er blant de største og mest verdi-skapende formene for matproduksjon vi har i Norge. Den har et stort vekstpotensial, men uansett må en ta hensyn til naturens tåleevne. Vi mener også at en even-tuell opprettelse av et nytt forvalningsorgan ikke er veien å gå. Det vil ikke kunne bidra til å forenkle nærin-gens møte med norske myndigheter. Tvert imot vil det bli nok en aktør å forholde seg til, både for næringen selv og for andre myndigheter. Dette er utfordringer som vi svarer opp, i forhold til det som er fra forslagsstillerne.

Så er det ikke til å komme fra at forslagsstillerne også har noen gode momenter i sitt forslag. Blant annet peker de på trøndelagsmodellen, som har vist at det går an å samordne, og der det også er vist en stor grad av effektivisering. Resultatene derfra kan tyde på at saks-behandlingstiden har gått noe ned, og at samordnin-gen har blitt bedre.

Dette er selvfølgelig ting som kan videreføres, som jeg også mener, men vi er jo i gang med en strategi for det, og da er det etter min mening mest naturlig å ta det der.

Oppdrettsnæringen er viktig, men den fører ikke minst også med seg noen utfordringer som næringen må håndtere. Blant de utfordringene er å tilpasse opp-drettsregler for å sikre bærekraftige løsninger som også ivaretar villaksstammen. Det må fortsatt settes strenge krav for bedre dyrevelferd i oppdrettsnæringen, og en må sørge for satsing på forskning og teknologiutvikling.

Vi må holde fast på grunnprinsippene når det gjelder villfisk, selv om det ikke har direkte med denne saken å gjøre, med både deltakerloven, fiskesalgsloven og havressursloven.

Terje Aasland (A) [09:04:53]: Det har lenge vært diskutert at havbruksforvaltningen er for fragmentert – det er ikke en ny diskusjon. Og det er ingen tvil om at det forslagsstillerne tar opp i forslaget, er en reell problemstilling, og at det er utfordringer der. Da må vi prøve å rigge rammene for næringslivet på en best mulig måte. Havbruk, oppdrett og de framtidsmulighetene som ligger der, er en viktig framtidsnæring for Norge. Da er det behov for at vi tar de signalene som kommer fra næringen, på en alvorlig måte.

Vi mener veldig tydelig at det er behov for en gjenomgang, og at det er behov for å se på mulighetene for å få en mer helhetlig og en mer effektiv havbruksforvaltning – nettopp fordi det er viktig å ta de signalene som næringen selv gir, på en ordentlig måte og sørge for at vi også klarer å rigge mulighetene for de utviklingstrekkene som er der. For Arbeiderpartiet er det viktig at vi gjør det. Men vi mener at det er galt å dra en konklusjon nå om at det er olje- og gasssektorens, skal vi si, forvaltningsrammer som i utgangspunktet skal danne det riktige bildet for dette. Vi tror det er riktig å ha en utredning og komme tilbake igjen til Stortingset – gjerne gjennom en stortingsmelding, som Arbeiderpartiet har tatt til orde for tidligere – og få et framtidsbilde og en ramme for havbruksnæringen som setter dette inn i riktig perspektiv.

For oss er det viktig å signalisere at vi ønsker denne retningen på det. Vi har derfor sammen med Senterpartiet og Sosialistisk Venstreparti to egne forslag som jeg egentlig håper kan få flertall til slutt ved voteringen over denne saken. Jeg håper at Fremskrittspartiet også ser at det vil være fornuftig til slutt å stemme for de forslogene, slik at vi får en ny sak på bordet om en mer helhetlig og effektiv havbruksforvaltning.

Presidenten: Representanten Terje Aasland har tatt opp de forslagene han refererte til.

Bengt Rune Strifeldt (FrP) [09:07:14]: Havbruk er en av Norges viktigste nærliggende. Havbruk har hatt en tilnærmet firedobling i eksportverdien fra 2007 til 2018 og har vokst betydelig raskere enn andre eksportnæringer i denne perioden. Den er nå landets nest største eksportnæring. Havbruk er også en viktig arbeidsplass i distriktsene og har potensial til å bli enda større. Fremskrittspartiet har tro på at havbruk har en lysende framtid i Norge.

Det største hinderet for vekst er, som i mange andre nærliggende, et stort offentlig byråkrati. Næringen må for-

holde seg til seks forskjellige departement, ni ulike sektorlover, tre forvaltningsnivå og ikke mindre enn 23 forskjellige tilsynsorganer. Det bidrar ikke akkurat til gode rammevilkår for vekst.

Havbruk er en kompleks næring. Den krever teknologi på høyt nivå og konstant utvikling av kunnskap og driftsmetoder. Dette krever en forvaltning med tilstrekkelige ressurser og høy kompetanse og som evner å se næringen som en helhet. Dagens forvaltning svarer dårlig til næringens behov. Vi har eksempler på ulik praktisering av regelverket langs kysten, delvis basert på ulik kunnskap i ulike forvaltningsorganer og hos ulike saksbehandlere.

Utøverne i havbruksnæringen uttrykker at møtet med forvaltningen fortuner seg som en jungel med overlappende ansvar og motstridende regler, og som stadig kompliseres. Havbruk har blitt en global næring, og oppdrettsselskapene har blitt internasjonale. Det er ikke gitt at de vil bli i Norge. Vi må derfor jobbe for at det fortsatt skal være attraktivt å drive havbruk her.

I et møte med et lokalt oppdrettsanlegg kunne de fortelle om sin frustrasjon over vanskelighetene med, og byråkratiet med, å flytte en førflåte fra et sted til et annet. I en slik prosess må de forholde seg til hele syv forskjellige instanser, hvor bl.a. fylkeskommunen er blant verstingene.

A flytte en førflåte som ikke utgjør noen som helst forskjell for påvirkning på miljøet, må bli forenklet. Et slikt byråkrati hindrer verdiskaping. Fremskrittspartiet mener det er på tide å forenkle og effektivisere havbruksforvaltningen. Det vil være naturlig å se hen til hvordan norsk olje- og gasssektor ble organisert, og se om det er mulighet for å overføre de positive erfaringene til havbrukssektoren.

Tidlig på 2000-tallet ble det gjort et forsøk kalt trøndelagsmodellen, hvor forvaltningen innenfor havbrukssektoren ble samlet og effektivisert. Resultatene derfra tyder på at saksbehandlingstiden gikk ned, at samordningen ble bedre, og at de offentlige ressursene ble bedre utnyttet. Det er heller ikke noe som tyder på at kvaliteten i forvaltningen ble dårligere.

Jeg registrerer at den rød-grønne opposisjonen fremmer et nesten likelydende forslag som oss. Avslutningsvis tar jeg opp Fremskrittspartiets forslag i saken, og varsler at vi stemmer subsidiært for forslag nr. 1.

Presidenten: Representanten Bengt Rune Strifeldt har tatt opp det forslaget han refererte til.

Geir Adelsten Iversen (Sp) [09:10:34]: Havbruksnæringen er en stor og viktig næring for landet vårt. Næringen har hatt en sterk kostnadsvekst, og Senterpartiet deler langt på vei den virkelighetsbeskrivelsen som gis i representantforslaget. Dagens forvalt-

ning av havbruksnæringen er kompleks. Dette kan være tidkrevende, ressurskrevende og lite oversiktlig for aktørene, og Senterpartiet sier seg enig med forslagsstillerne i at det kan være behov for en mer helhetlig og effektiv havbruksforvaltning.

Samtidig som næringen er viktig for eksport, verdiskaping og arbeidsplasser langs kysten, er det også en næring som påvirker omgivelsene i betydelig grad. All effektivisering må skje på måter som ivaretar offentlighetens interesser, og det er et sentralt punkt at effektivisering av forvaltningen ikke må gjøre at andre interesser ikke blir hørt i forskjellige prosesser. Oppdrettsnæringen preges av at de store blir stadig større og mektigere. De store aktørene vil alltid kunne håndtere nye regler og krav. De små oppdretterne vil ha større problemer med det. Regelverket kan derfor indirekte bidra til struktureringer der de store aktørene blir større. Senterpartiet fremmer sammen med SV og Arbeiderpartiet derfor et eget forslag som kan sikre at regelverket ikke utformes slik at det framskynder en utvikling mot færre og større selskaper.

Det kan oppfattes slik at forslagsstillerne ser for seg å opprette et eget direktorat som skal ha ansvaret for oppdrett, selv om dette ikke går klart fram av forslaget. Senterpartiet er kritisk til at nok et administrativt organ er løsningen for å bekjempe byråkrati.

Forslagsstillerne ønsker i sitt forslag å ha olje- og gassnæringen som modell for forvaltningen. Senterpartiet mener petroleumsvirksomhet og fiskeoppdrett i sin karakter er vesentlig forskjellige og derfor behøver ulik regulering, og støtter derfor ikke forslaget.

Torgeir Knag Fylkesnes (SV) [09:12:59]: Representanten Strifeldt gav eigentleg stikkordet for kvifor dette er eit dårleg forslag. Som han peikar på: Havbruk og oppdrett er ei kompleks næring. Dermed blir det vurderingar som også er komplekse – det er ikkje slik at det er berre eitt direktorat eller éin instans som skal vareta eitt bestemt omsyn, som kan gjere dei komplekse vurderingane knytte til dette.

Det som eg stussa over ved representantforslaget, er: Kvifor skal ein lage denne typen spesialspor for denne næringa? Vi står overfor kjempestore utviklingar på havet. Mange av dei mest fundamentale framtidsperspektiva vi har som nasjon, knyter seg til havet, anten det er havvind, karbonfangst og lagring, varianter av utviklinga av framtidig skipsfart, mineralutvinning eller hydrogenproduksjon, og vi har allereie olje og gass, fiskeria og oppdrettet. Vi står framfor ein måte å tenkje på havet på, ei slags industrialisering av havet, som vi aldri har vore borti før. Kvifor skal ein da lage spesialspor – ja, omtrent lage forrang – for éi næring? Heile poenget må jo vere å sjå heile havet og havforvalt-

ninga enda meir under eitt, så kvifor skal ein trekke fram éi næring som antakeleg skal få dispensasjoner av ulike slag, der ulike typar omsyn ikkje blir så viktige? Det må jo vere realiteten i forslaget. Det synest eg er eit spørsmål som heng ved det forslaget der: Kvifor berre havbruk når ein står overfor så mange andre næringar som ønskjer å bevege seg ut på den felles allmenningen vår?

SVs utgangspunkt for havbruksnæringa er at vi skal få størst mogleg verdi frå den felles allmenningen vår, til flest mogleg, lengst mogleg. I det ligg det både eit veldig sterkt miljøperspektiv og eit viktig fordelingsperspektiv – vi skal skape ei fordeling av bruken av den felles allmenningen vår. Vårt mål er ei næring med null forureining, full utnytting av biomassen og der vi er sjølvforsynte på før, altså ein meir sirkulær måte å sjå næringa på. Når eg er i kontakt med næringa, er dei heilt einige i den retninga, men vi er nok ueinige i tempoet. Der trur eg nok, når det kjem til stykket, at ueinigheta også speglar seg att her i salen. Vi er einige om at vi skal bevege oss i retning av full utnytting av biomassen, null utslepp av forureining i sjøen og sjølvforsyning av før, men dei store ueinighetene handlar om tempoet og korleis ein kjem dit.

Nokon meiner at næringa er på veg dit av seg sjølv. Det meiner ikkje vi i SV, vi meiner at her må det tydeleg regulering til for både å skape moglegheiter og ikkje minst å skåne den allmenningen som vi alle er avhengige av.

Statsråd Odd Emil Ingebrigtsen [09:16:16]: Regjeringen har store ambisjoner på vegne av norsk havbruksnæring, og vi vurderer løpende om rammebetingelsene som norsk oppdrettsnæring drives under, kan forbedres. Dette gjelder også hvordan havbruksnæringen forvaltes. Jeg er derfor enig i representantforslagets gode intensjoner om forenkling.

Slik jeg oppfatter forslaget, synes en vesentlig innvending mot dagens forvaltning å være at akvakulturnæringen må forholde seg til en fragmentert forvaltning, mens det innenfor olje- og gasssektoren er en sterkere samordning. Sjømat Norge har i sitt høringsinnspill pekt på at fraværet av ett organ – som har rettslig og faktisk kompetanse til å gjøre en helhetsvurdering av de ulike hensyn – er uheldig.

Jeg er imidlertid ikke overbevist om at det er riktig å sammenlikne havbruksnæringen med olje- og gasssektoren. Akvakultur foregår hovedsakelig nært kysten der arealinteressene – og motsetningene – er større enn til havs. I tillegg er akvakultur matproduksjon, hvilket innebærer at bredden i hensyn som skal ivaretas, er stor. Det ikke gitt at disse hensynene best ivaretas gjennom å samle mest mulig av forvaltningen under ett tak.

Det er selvsagt rom for forbedringer, og jeg mener det derfor er viktig å vurdere tiltak som kan bidra til en mer effektiv og helhetlig havbruksforvaltning. Jeg kan eksempelvis nevne at det er etablert et samarbeid mellom næring og myndigheter i form av OPS sjømat – verdikjede havbruk, som har som formål bl.a. å forenkle og effektivisere informasjons- og datautvekslingen mellom næring og ulike myndigheter. Andre eksempler er at Fiskeridirektoratet har startet arbeidet med å utvikle en felles digital løsning for behandling av søknader på tvers av etater og forvaltningsområder. Vi har også opprettet en egen arbeidsgruppe bestående av kun oppdrettere – som har støvlene på – som er bedt om å komme med forslag til forenklinger i havbruksregelverket. Denne typen tiltak vil normalt være enklere å gjennomføre enn større omorganiseringer av forvaltningen. Og skal det gjøres en større omlegging av forvaltningen, må den i hvert fall bygge på grundige utredninger.

Presidenten: Det blir replikkordskifte.

Torgeir Knag Fylkesnes (SV) [09:18:56]: Eg var mentalt forebudd på at eg ikke skulle vere aller først – og i alle fall at dei som står bak representantforslaget, tok ordet. Berre for å få statsråden til å utdjupe litt av svaret sitt: Her blir det tatt til orde for at ein skal samle denne næringa under eitt tak. Men så er det mange andre næringar til havs som, viss denne næringa blir samla under eitt tak, kanskje òg vil bli samla under eitt tak. Så får ein eitt tak for skipsfart, eitt tak for CCS, eitt tak for flytande havvind og eitt tak for hydrogenproduksjon. Er dette ei absurd utviklingsrekke, eller kan det ha noko for seg å lage mange ulike typar tak, mange ulike direktorat – som representantforslaget legg opp til – for å vareta sektorinteresser?

Statsråd Odd Emil Ingebrigtsen [09:19:48]: Jeg er veldig opptatt av at vi skal ha en effektiv forvaltning. Innenfor havbruket spesielt må vi erkjenne at det er viktig at vi har tilstrekkelig med byråkrati og regelverk som kan ivareta de biologiske hensynene, f.eks. Det er særlig viktig hvis vi skal ha en bærekraftig utvikling av næringen og ha lønnsomhet og virksomhet over tid. Man ser f.eks. at når vi nå skal ha nye næringar ute i havet, som utfordrer eksisterende næringar, er det behov for å koordinere de forskjellige interessene, sånn at vi får et best mulig samfunnsøkonomisk resultat av det – og også et bærekraftig resultat. Jeg vil bare konkludere med å si at det er behov for å utrede disse spørsmålene nærmere. Jeg er til dels mye enig i det representanten illustrerer med spørsmålet, at det er mange forskjellige interesser, så det er behov for koordinering. Det er et spørsmål om det er rett å løse det problemet ved å opprette nok et offentlig organ.

Torgeir Knag Fylkesnes (SV) [09:20:53]: Berre for å trekke den tankerekka vidare: Vi har jo utfordringar med at vi antakeleg tenkjer for lite heilskapleg om utviklinga av havet allereie, at det er for strenge båsar når ein utviklar havet. Blant anna er det for havvind ikkje etablert eit forvaltningsregime der det er klare reglar for korleis dei ulike omsyna skal takast i vare. Dermed er det frå søknad til søknad. Det går rykte om at ein kanskje får noko frå energimeldinga, som kjem i begynnингa av juni, men dette er førebels uklart for Stortinget.

På kva måte har porteføljen til fiskeriministeren blitt involvert i arbeidet med å utvikle eit forvaltningsregime for havvind, slik at ein kan sjå dette under eitt?

Statsråd Odd Emil Ingebrigtsen [09:21:52]: Vi har vært godt involvert i arbeidet, sammen med Olje- og energidepartementet på embetsnivå. Det har også vært enkelte politiske diskusjoner, for det handler om å få til – jeg synes ordet «sameksistens» er litt dårlig, man kunde kanskje heller brukt ordet «samliv». Det skal et godt samliv til med forskjellige næringar, sånn at man får hensyntatt eksisterende fiskeri opp mot nye næringar som ønsker å etablere seg til havs, og at man får til gode og forutsigbare spilleregler. Jeg tenker det i seg selv er viktig at vi har prosesser. Det vil nødvendigvis gjøre at ting må ta litt tid, sånn at alle blir hørt og alle hensyn blir avveid før man tar beslutninger. Forhåpentligvis vil energimeldingen også peke på en del av de problemstillingene og få det som representanten spør om, opp på bordet.

Terje Aasland (A) [09:22:50]: At vi har et framtidssrettet forvaltningssystem for viktige næringar i Norge, er helt vesentlig. Og jeg synes på en måte at statsråden i sitt innlegg innrømmer at man må gjøre noe innenfor havbruksforvaltningen nettopp for å tilpasse den til framtiden – noe næringen har behov for. Det viktig å få konstatert her i Stortinget det jeg synes jeg hørte statsråden si – hvis jeg hørte riktig – at det er behov for en mer helhetlig og effektiv havbruksforvaltning. Da er mitt spørsmål: Er det en oppfordring fra statsråden til regjeringspartiene om å stemme for forslaget fra Arbeiderpartiet, Senterpartiet, og SV?

Statsråd Odd Emil Ingebrigtsen [09:23:38]: Jeg skal ikke blande meg så direkte inn i Stortingets anliggende, selv om jeg antydet at jeg har sympati for intensjonen i forslagsstillernes forslag – og for så vidt også forslaget fra Arbeiderpartiet, Senterpartiet og SV. Jeg tenker det som det er viktig at vi fokuserer på – og som vi fokuserer på i det daglige – er å få til en mest mulig effektiv forvaltning, men samtidig ivareta de bærekraftsmessige og biologiske utfordringene som denne næringen står overfor. Vi har iverksatt en del tiltak for forenkling, bl.a.

det å få oppdretterne selv til å komme opp med de lavthengende fruktene vi kan gjøre noe med fort, mens det som tas opp her i dag, er en litt lengre prosess. Men vi må hele tiden fokusere på forenkling, koordinering, mest mulig lik praksis fra forvaltningen rundt om i hele landet, osv. Jeg opplever i Stortinget at det egentlig er ganske bred enighet rundt retningen på næringen.

Terje Aasland (A) [09:24:41]: Det er i hvert fall ingen som er uenig i at vi ønsker en bærekraftig utvikling, men for å få en god, bærekraftig utvikling i en viktig framtidsnæring er det kanskje greit at vi får en mer enhetlig og effektiv havbruksforvaltning. Og for å få til det, slik at det legger rammer for entusiasme og grunnlag for investeringer, effektivisering osv. i næringen, er det viktig at Stortinget involveres, at man får brede løsninger i Stortinget for hvordan man ønsker det. Og da synes jeg statsråden mangler engasjement og initiativ. Da er det vel klokt om også regjeringspartiene stemmer for forslaget fra Arbeiderpartiet, Senterpartiet og SV, slik at vi legger litt mer engasjement til statsråden.

Jeg vil bare få bekreftet nok en gang at det er en oppfordring fra statsråden til regjeringspartiene om å stemme for forslaget som ligger fra mindretallet i innstillingen.

Statsråd Odd Emil Ingebrigtsen [09:25:42]: Jeg kan ikke gi noen slik oppfordring. Det må eventuelt representanter fra regjeringspartiene svare for selv, men jeg opplever ikke at det er noen veldig stor uenighet i salen.

Når jeg blir kritisert for å ha lite initiativ, tenker jeg at vi har iverksatt ganske mange ting rundt næringen. Vi kommer med en havbruksstrategi, hvor det også vil komme ting som det er naturlig å bringe videre til Stortinget. Det har opposisjonen, og spesielt Arbeiderpartiet, kritisert at ikke har blitt tatt til Stortinget. Vi gjør det nå på den måten for å få prosessen i gang og få lagt det fram, slik at ting ikke skal ta altfor lang tid. Det er også viktig at vi nå videreutvikler trafikklyssystemet. Jeg har mye mer tro på det – nå har vi satt i gang et ekspertutvalg for å komme med forslag og evaluere hvordan det har fungert – og at vi får det til å bli et forutsigbart system for den biologiske og bærekraftige utviklingen av næringen. I dag er det kun ett kriterium, som er lus, men det kan være mulig å finne andre kriterier etter hvert. Men det er et kjempeviktig fundament for videre vekst i næringen.

Terje Aasland (A) [09:26:43]: En helhetlig og effektiv havbruksforvaltning må være et helt sentralt element i en havbruksstrategi. Mitt spørsmål er: Hva er grunnelsen for at regjeringen ikke ønsker å involvere Stortinget og legge fram en havbruksstrategi for Stor-

tinget for en så viktig og betydelig framtidsnæring for Norge?

Statsråd Odd Emil Ingebrigtsen [09:27:06]: Vi har involvert og hatt en rekke innspillsmøter med næringen, med miljøorganisasjoner og med frivillige organisasjoner langs hele kysten. Vi har fått veldig mange gode innspill. Jeg oppfatter egentlig kritikken fra opposisjonen som et oppriktig ønske om å være direkte engasjert i debatten, men det ville tatt en del ekstra tid å legge fram en stortingsmelding. Vi ønsker å få fortgang i prosessen, slik at forvaltningen blir «up to date» og mer opp i speed med en næring som er i en rivende utvikling. Så er det naturlig å komme til Stortinget med saker i ettertid også.

Presidenten: Replikkordskiftet er omme.

André N. Skjelstad (V) [09:28:10]: Regjeringspartiene er ikke tunghørte. For øvrig syns jeg representanten Knag Fylkesnes hadde en god replikkveksling med statsråden. Det er jo faktisk sånn at i en helhetlig plan er en også nødt til å vurdere mange enheter rundt, slik også statsråden svarte.

Men for å avklare, så kommer regjeringspartiene til subsidiært å stemme for forslag nr. 1, fra Arbeiderpartiet, Senterpartiet og Sosialistisk Venstreparti.

Terje Aasland (A) [09:29:03]: Aller først: Jeg synes debatten her har vist at det er behov for en mer helhetlig og effektiv havbruksforvaltning, og at erkjennelsen også kommer fra statsråden. Jeg tror det ville vært en styrke hvis Stortinget samlet kunne vedtatt at en ønsker å få en slik type gjennomgang tilbake til Stortinget. Jeg tror også det ville vært en stor styrke om en etter åtte år med dagens regjering hadde fått lagt fram havbruksstrategien i en melding til Stortinget, og at Stortinget kunne tatt opp i seg de diskusjonene som er om både bærekraftig utvikling, bærekraftig forvaltning, effektive løsninger osv., slik at en fikk opp den havbruksdebatten som en slik framtidsnæring faktisk fortjener. Jeg klarer ikke med min beste vilje å forstå hvorfor regjeringen ikke kan legge fram det for Stortinget og nettopp få den helhetlige behandlingen. For jeg tror at det vi håper på skal skje, er en positiv utvikling, at en skal kunne øke produksjonen, men innenfor bærekraftige rammer, og at en i tilknytning til dette skal kunne legge til rette for gode investeringer og en verdiskaping som fordeler seg fra kysten, osv. Da er det klart at det å forankre dette i Stortinget, finne brede, gode løsninger for nettopp et slikt grunnlag, er god næringspolitikk og god havbrukspolitikk.

Derfor klarer ikke jeg å forstå hvorfor statsråden ikke ønsker å involvere Stortinget i strategien og også være tydelig overfor sine meningsfeller i regjeringspar-

tiene om at det er riktig og viktig at en stemmer for det forslaget som mindretallet har fremmet, og får en gjenomgang og en sak fram for Stortinget om en helhetlig og effektiv havbruksforvaltning.

Torgeir Knag Fylkesnes (SV) [09:31:02]: Det er eit gentleg det siste Aasland seier, eg meiner er det viktige: heilskapleg og effektiv. «Enhetlig» blei sagt i eit tidlegare innlegg frå Aasland. Der trur eg ein må skilje veldig mellom kva som er heilskapleg, og kva som er einskapleg forvalting av havbruksnæringa. Det i alle fall ikkje SV står bak i den måten å forstå forslaget på, er at ein her skal få eitt direktorat som skal handtere alle ulike typar omsyn knytte til havbruk, og kome med forslag til avgjerd på det. Da er vi i gang med ein absurd måte å tenkje forvalting på.

Sjølv sagt er vi alle glad i effektiv forvalting, vi har alle lyst til å ha det bort viss det finst tøysebyråkrati rundt omkring. Det er ingen på Stortinget som ønskjer å oppretthalde noko sånt. Men så er spørsmålet: Korleis skal dei overordna rammene vere for forvalting av havet? Havet – der er det masse aktørar, det kjem stadig fleire aktørar. Behovet for å ha ei heilskapleg havforvalting generelt blir berre meir og meir prekært. Som vi hadde ein runde på her i replikkvekslinga, er eg bekymra for utviklinga av nye næringar på havet, at det i altfor liten grad blir ein del av ei heilskapleg havbruksforvaltning, og at ein kanskje har meir eit sånt søknadsopor, der ein hentar inn ulike typar perspektiv frå dei ulike. Ein har ikkje eit forvaltingsregime for havet.

Ideelt sett burde ein etablere eit breiare forvaltingsregime for alle havnæringar, der ein får gjort avklaringar i forkant, før ein begynner med søknad, sånn at ein ikkje får den typen konfliktar ein har fått, enten det er på utsida av Møre kysten eller som vi hadde då det gjaldt tobis, med oljeboring, osv., osv. Det er på ein måte søknadsproduserte konfliktar. Har ein etablert eit regime med kart, avklaringar, arealplanar osv. til havs, der dei ulike aktørane inngår, vil det vere mykje meir føresieleg for absolutt alle aktørane til havs. Det manglar vi i dag, og det fører til at vi får mykje konfliktar til havs.

Eg trur at det å ha ei einskapleg havbruksforvalting, der ein lagar eit heilt eige spesialspor for oppdrett, berre oppdrett og olje, ikkje for mineralutvinning eller skipsfart eller havvind eller alle dei andre, vil skape ein heilt umogleg situasjon. Det vi treng, er meir heilskapleg forvalting, ikkje meir einskapleg forvalting.

Tom-Christer Nilsen (H) [09:34:06]: Jeg tar ordet for å si at vi, som en del av regjeringsfraksjonen, kommer til å stemme for forslag nr. 1. Det er nok riktig å si at det er litt forskjellig oppfatning av hva som er hensikten, og hva som ligger bak begrunnelsen knyttet til forslag nr. 1. Det tror jeg en skal respektere også i det vide-

re arbeidet med det, at det nok er et lite spenn i hvordan en vekter både helhetlig, enhetlig og effektivt i forhold til hverandre. I og med dette forslaget trengs det nok en del avklaring knyttet til det.

Jeg reagerer ikke på at det først legges fram en strategi. Vi har hatt en havbruksmelding i 2015, som ble behandlet i 2016, som ikke er veldig gammel. Hvis det viser seg at det er behov for en helhetlig, ny melding, regner jeg med at det blir signalisert i forbindelse med havbruksstrategien. Havbruksstrategiens tiltak vil nødvendigvis i mange tilfeller komme til Stortinget.

Vi kommer til å støtte dette forslaget, men det er nok, som sagt, litt spenn i begrunnelsen for hvorfor en støtter det. En av begrunnelsene til at vi støtter det, er at vi ser at utviklingen innen havbruk, når det gjelder både tang og tare, altså stedbundne arter, og andre arter, gjør at forvaltningen blir forskjellig avhengig av hvor anlegget er plassert. Ansvarsområdene blir forskjellige avhengig av om det er plassert innenfor kommuneplanområdet eller utenfor kommuneplanområdet, innenfor grunnlinjen eller utenfor grunnlinjen, i økonomisk sone eller innenfor territorialfarvann, på bakgrunn av de nye prosjektene vi har med havgående merder. Da kan det være fornuftig å se på forvaltningen uavhengig av forenklingspotensialet, men i alle tilfeller på en eller annen måte sørge for, som representanten Knag Fylkesnes sa, at det er en helhetlig tilnærming til de utfordringene det vil gi, uavhengig av hvilken av disse sonene det ligger i, og se på hvordan en skal avklare det. Det er ikke – i norsk forvaltning i hvert fall – fornuftig å tenke seg at tiltak blir behandlet etter helt forskjellige målestokker avhengig av hvor mange meter fra marbakken de ligger. Det er en god begrunnelse, mener jeg, for å se videre på dette, nettopp fordi disse tingene skjer nå, og kommer til å skje i større grad i årene framover.

Statsråd Odd Emil Ingebrigtsen [09:36:56]: Jeg vil bare si at dette med forenkling opplever jeg at salen er veldig opptatt av at man skal få til, på vegne av næringen. Så er vel alle innforstått med at noen regler må det også være, men det er om å gjøre å ikke ha for mye, men tilstrekkelig. Så er det flere veier til dette målet. I dag blir det flertall for at vi skal få utredet nærmere og komme tilbake til det som går på å ivareta en helhet. Det er jo uten tvil slik at næringen må forholde seg til veldig mange forskjellige myndigheter på forskjellige nivåer.

Mens det arbeidet foregår, kommer vi også til å jobbe for å få forenklet ting i hverdagen. Det finnes også lavthengende frukter når det gjelder tiltak for forenkling. Jeg har veldig tro på at det prosjektet som skal gjøres i samarbeid med næringen og myndighetene i OPS havbruk, vil komme fram til gode forslag til forenkling som fort kan gjennomføres. Dette med førflåten var

nevnt spesielt i et av innleggene. Der er det allerede i gang et arbeid som skal gjøre det enklere å få til flytting av fôrlære. Løsningen er at trinnhøyden skal bli større før man må ha klarering av ny lokalitet.

Når vi nå legger fram den strategien for sommeren, etter planen, er det naturlig at Stortinget også involveres i deler av det etter hvert. Og som nevnt ble det lagt fram en stortingsmelding i 2015–2016, så vi syntes det var naturlig å følge det opp med en strategi for å få oppdatert det til dagens situasjon.

Dette er en næring som har store vekstmuligheter, forutsatt at vi også løser bærekraftutfordringene. Det er veldig viktig å ha med seg. Vi ser at kundene ute i verden krever dokumentasjon på bærekraft. Jeg tror næringen har fått med seg at hvis man skal kunne fortsette å levere sunn norsk sjømat, må vi også kunne dokumentere at vi produserer dette bærekraftig, og vi har fortsatt utfordringer igjen. Det vil vi sikkert ha også om 20 år, men vi må ta fatt i de utfordringene, og jeg opplever også at næringen selv er opptatt av å gjøre det. Det inkluderer også at vi får videreført trafikklyssystemet, og vi imøteser nå etter hvert forslagene fra ekspertutvalget, som kan se på om det er andre objektive og gode kriterier vi kan bruke for økt vekst.

Vi har satt en stopper for å ta imot nye søknader på særtillatelser. Det var en overraskelse å se at så mye som 192 000 tonn laks faktisk står i sjøen, og det er gitt forskjellige typer særtillatelser, som alle har gode formål, alt fra visning til undervisning og så videre. Men det er behov for å gå gjennom innretningen av særtillatelsesordningen. Det er naturlig at det tas opp i strategien.

Det er en flott næring, hvor det kryr av lokalt eid familiebedrifter som har lyst til å satse videre – et fantastisk utgangspunkt for kysten og Distrikts-Norge.

Sak nr. 2 [09:40:05]

Innstilling fra justiskomiteen om Endringer i politiregisterloven og utlendingsloven (samleproposisjon) (Innst. 443 L (2020–2021), jf. Prop. 139 L (2020–2021))

Presidenten: Etter ønske fra justiskomiteen vil presidenten ordne debatten slik: 3 minutter til hver parti-gruppe og 3 minutter til medlemmer av regjeringen.

Videre vil det – innenfor den fordeltedetaletid – bli gitt anledning til inntil fem replikker med svar etter innlegg fra medlemmer av regjeringen, og de som måtte tegne seg på talerlisten utover den fordeltedetaletid, får også en taletid på inntil 3 minutter.

Jenny Klinge (Sp) [09:40:59] (ordførar for saka): Jus-tis- og beredskapsdepartementet foreslår i proposisjonaen endringer i politiregisterlova og utlendingslova.

I politiregisterlova blir det føreslått å utvide verkeområdet til § 3 til også å gjelde for militærpolitiet, og å lovfeste ein forskriftsheimel om å gje nærmere reglar for militærpolitiets behandling av opplysningar til politimessige føremål. Dei andre endringane i politiregisterlova blir sett på som presiseringar av gjeldande rett.

Det blir føreslått å tydeleggjere at DNA-profilar berre kan brukast i strafferetspleia, og at det kan førast eit register med fingeravtrykk og fotografi av personar med ukjend identitet når ein mistenkjer at opplysningsane kan ha tilknyting til ei uoppklastraffesak.

I reglane om vandelskontroll blir det gjort framlegg om å tydeleggjere at politiattestar for EØS-borgarar berre kan innhentast frå heimlandet deira i dei tilfella det blir stilt krav om butid, og at saker som gjeld inndraging og tap av rett til å føre motorvogn, f.eks., ikkje skal visast på ordinær politiattest, og heller ikkje dommar der det ikkje blir utmålt straff, såkalla straffutmålingsfråfall.

Vidare blir det føreslått ei presisering av omfanget av den registrerte sin rett til å klage til Datatilsynet og Personvernemnda og ei tydeleggjering av at avslag på innsyn etter offentleglova frå Politiets sikkerheitstjeneste ikkje kan påklagast, med ein korresponderande forskriftsheimel.

Elles viser eg til komitéinnstillinga og merknadene der, og takkar komiteen for samarbeidet i ei travel tid.

Lene Vågslid (A) [09:42:45] (leiar i komiteen): Arbeidarpartiet støttar forslaga som ligg i proposisjonen, men meiner det nok er beklageleg at delen som omhandlar utlendingsloven. ikkje er lagd fram for kommunalkomiteen. Komiteens medlemer frå Arbeidarpartiet meiner det er viktig at det blir etablert eit uavhengig tilsynsråd og viser bl.a. til høyringsinnspelet frå NIM, som understøttar behovet for det.

Likevel vil eg berre peike på det me skriv i merknadene, at me meiner at dette forslaget vil krevje auka kapasitet ved Trandum. Me har fått tilbakemeldingar om at det ikkje er god nok kapasitet ved Trandum i dag med tanke på dei oppgåvane som blir beskrivne i proposisjonen, så me føreset at regjeringa vil styrke kapasiteten, slik at dei nye oppgåvane som blir lagde til Trandum, er mogleg å gjennomføre.

Eg tek opp forslaget frå Arbeidarpartiet og SV.

Presidenten: Representanten Lene Vågslid har tatt opp det forslaget hun refererte til.

Petter Eide (SV) [09:44:05]: Denne saken gir oss anledning til å diskutere og foreslå forbedringer av overvåking av tvangsreturer, og det er det jeg skal bruke innleget mitt til å snakke litt om.

Jeg er helt enig i regjeringens intensjon om at vi skal få på plass en bedre overvåkingsmekanisme for

tvangsreturer. Vi synes det er bra. Det er også slik at folk som skal tvangreturneres, er utsatt for en veldig sårbar situasjon med hensyn til menneskerettighetene. Det er sårbarheter knyttet til både menneskerettighetsbrudd, maktbruk og håndtering av familiesituasjon, det kan være beslutninger osv., og det kan også være helse og psykiske forhold som gjør at det er en sårbar situasjon. Veldig sårbar for menneskerettighetsbrudd er ikke minst også selve overleveringen fra norske myndigheter til alle mottakerlandenes myndigheter. I disse situasjonene skjer det ofte menneskerettighetsbrudd, så det er viktig at vi får på plass en overvåkingsmekanisme som er bra.

Vi synes derimot ikke at forslaget er godt nok. Det har vi skrevet om i vår merknad, og vi har også et løst forslag som omhandler dette. Vi mener at en overvåkingsmekanisme må være mer i tråd med de overvåkingsmekanismene som vi finner innenfor Den europeiske menneskerettskonvensjonen og innenfor FN-systemet, med et tydeligere krav til uavhengighet. Med andre ord skal det tilsynsrådet som skal føre denne overvåkingen, selv kunne bestemme hvilke saker de skal gå inn i, og ikke få tildelt oppgaver av øvrige myndigheter.

Vi mener også at det må avklares tydeligere hvilke oppgaver og hvilket mandat dette tilsynsrådet skal ha, spesielt med hensyn til de oppgavene som er knyttet til Frontex. Vi mener også at ressursbehovet må avklares bedre, i hvilken grad vi også trenger et eget sekretariat for dette, nettopp fordi det er vanskelige og krevende situasjoner dette går inn i.

Det er litt slik i dag at dette forslaget legger opp til en bukk-og-havresekk-situasjon, der det er departementet som utnevner både ledere og nestledere og hele pakka i tilsynsrådet. Det er da altså svært avhengig av hvem som utnevner dem. Samtidig er departementet ansvarlig for Politiets utlendingsenhet og driften av Trandum. Selve strukturen i dette hjemler ikke for tilstrekkelig grad av uavhengighet, og vi er da engstelig for at de oppgavene og intensjonen i dem, nemlig å sikre rettighetene til de tvangreturnerte, ikke blir godt nok ivaretatt.

Så målet med vårt forslag er å si at vi på den ene siden støtter intensjonen, men at vi mener at dette ikke er godt nok utredet med sikte på å få bedre uavhengighet inn i det, med mål om å styrke rettighetene til dem som skal tvangreturneres.

Med det legger jeg fram SVs forslag.

Presidenten: Representanten Petter Eide har tatt opp det forslaget han refererte til.

Per-Willy Amundsen (FrP) [09:47:26]: Jeg oppfatter ikke at det er noen stor uenighet om at vi må ha

greie regler, oversikt og tilsyn. Det er ikke her problemstillingen ligger. Men jeg må for så vidt si meg enig i at denne saken med fordel kunne vært forelagt kommunalkomiteen, som tross alt har ansvar i Stortinget for utlendingsloven.

Når jeg valgte å tegne meg, er det fordi jeg opplever at særlig Sosialistisk Venstreparti og andre partier langt ute på venstresiden velger å formulere seg slik at det framstår som om de som returneres, på en måte er en slags uskyldige ofre. Det er med respekt å melde ikke korrekt. Når man ikke oppfyller vilkårene for opphold i Norge og skal returneres, er det bare et faktum. Da er det ikke fordi man er i en særlig sårbar gruppe, som jeg tror jeg telte at representanten fra Sosialistisk Venstreparti sa fem ganger. Det er fordi vi har noen regler vi skal forholde oss til. De skal være like for alle. Enten oppfyller man de kravene som er stilt opp i utlendingsloven, med de tilhørende forskriftene og den praksisen som gjelder, eller så gjør man det ikke. Og kan man returneres med tvang, blir man returnert med tvang.

Dette er ikke særlig komplisert, men jeg velger å stille noen spørsmål ved at man i enhver sammenheng på en måte prøver å stakkarsliggjøre det at folk kommer hit, ikke har krav på opphold og returneres til sitt opprinnelsesland. Det er faktisk sånn reglene er, sånn reglene skal være. Vi skal selvfølgelig ha tilsyn med at det skjer på riktig vis, men man kan altså ikke legge til grunn at alle er sårbare. Det er også de som forsøker å misbruke systemet. Det er noen ganske kjente forhold. Derfor skulle jeg ønske man hadde en mer realistisk tilnærming til denne diskusjonen og debatten.

Uansett: Fremskrittspartiet støtter proposisjonen og står bak innstillingen, så det er helt uproblematisk.

Statsråd Monica Mæland [09:50:19]: Jeg er glad for at en samlet komité er enig i regjeringens forslag til endringer i politiregisterloven, og at et flertall støtter forslaget til endringer i utlendingsloven.

Det foreslås bl.a. at politiregisterloven også skal gjelde for militærpolitiet, slik at militærpolitiets behandling av opplysninger blir bedre regulert. De øvrige endringene i politiregisterloven anses som en presisering av gjeldende rett.

Mindretallets merknader gjelder forslaget om å lovfeste at Tilsynsrådet for politiets utlendingsinternat på Trandum også skal føre tilsyn med tvangsreturer.

Det framgår allerede i dag av utlendingsloven at tilsynsrådet er uavhengig. Departementet ber relevante organisasjoner om forslag til medlemmer til tilsynsrådet. Oppnevningene vil selvfølgelig også følge regler og retningslinjer for kjønnsbalanse og geografisk balanse i statlige styrer, råd og utvalg. Det som er nytt, er at det lovfestes at tilsynsrådet skal føre tilsyn med

tvangsreturer, og at tilsynskompetansen omfatter særskilt tilrettelagte innkvarteringssteder. Nærmere regler om dette skal gis i forskrift, og i den forbindelse vil alle høringsinnspill bli vurdert, også de spørsmålene som mindretallet tar opp.

Presidenten: Flere har ikke bedt om ordet til sak nr. 2.

Sak nr. 3 [09:51:53]

Innstilling fra justiskomiteen om Endringer i midlertidig lov om tilpasninger i prosessregelverket som følge av utbruddet av covid-19 mv. (forlengelse) (Innst. 442 L (2020–2021), jf. Prop. 142 L (2020–2021))

Presidenten: Ingen har bedt om ordet.

Sak nr. 4 [09:52:10]

Innstilling fra justiskomiteen om Endringer i domstolloven mv. (signatur og elektronisk forkynnelse) (Innst. 444 L (2020–2021), jf. Prop. 161 L (2020–2021))

Per-Willy Amundsen (FrP) [09:52:43] (ordfører for saken): Jeg skal være svært kort. Dette er en sak som det er full oppslutning om i komiteen. Det handler om å legge til rette for elektronisk signering av avgjørelser, rettsforlik og rettsbøker, signering av namsbøker, elektronisk forkynnelse osv. Det er basert mye på de erfaringene man har gjort seg under pandemien, at det faktisk er mulig å ta i bruk digitale løsninger på en helt annen måte enn man tidligere har gjort innenfor justissectoren. Så det er bra – det er altså en enstemmig komité.

Man kan jo ikke si at det har kommet noe godt ut av denne pandemien, men hvis det er noe vi kan ta med oss, er det at vi kanskje har lært at når det gjelder bruk av digitale verktøy, er det større rom for det. Det gjør oss mer effektive, det gjør oss mer presise, og det er kun til det gode.

Presidenten: Flere har ikke bedt om ordet til sak nr. 4.

Sak nr. 5 [09:53:49]

Innstilling fra justiskomiteen om Etablering av ny redningshelikopterbase i Tromsø og felles operasjon med Sysselmannens helikoptertjeneste (Innst. 393 S (2020–2021), jf. Prop. 85 S (2020–2021))

Presidenten: Etter ønske fra justiskomiteen vil presidenten ordne debatten slik: 5 minutter til hver parti-gruppe og 5 minutter til medlemmer av regjeringen.

Videre vil det – innenfor den fordelte taletid – bli gitt anledning til inntil fem replikker med svar etter innlegg fra medlemmer av regjeringen, og de som måtte tegne seg på talerlisten utover den fordelte taletid, får en taletid på inntil 3 minutter.

Per-Willy Amundsen (FrP) [09:54:44] (ordfører for saken): Det er sjeldent mulighet til å stå på denne talerstolen og proklamere en gledelig sak som denne, for dette er virkelig en gledelig sak. Det er en gledelig sak for Nord-Norge, det er en gledelig sak for Troms, min valgkrets, og det er en gledelig sak for Tromsø. For det proposisjonen som regjeringen har lagt frem, handler om, er at vi skal etablere en sjuende redningshelikopterbase i Tromsø – og også videreføring av Sysselmannens helikoptertjeneste. Det er en sak som det har vært jobbet godt med i den sittende regjeringen, noe som nå bærer frukter. Det er en styrke for norsk redningsarbeid at vi endelig får det på plass.

Jeg skulle gjerne ønske – men jeg må beklage at slik er det ikke – at det var en samlet komité som sto bak tilrådingen. Det er riktignok et bredt flertall som støtter regjeringens forslag, og som også kommer med en videre presisering, som også er viktig, for alle partier minus Senterpartiet støtter regjeringens forslag, og man har også fått på plass et vedtak som blir gjort her i Stortinget, som handler om at man skal starte de nødvendige forberedelser som sikrer at Forsvaret overtar som operatør av redningshelikopterbasen i Tromsø når kontrakten med sivil operatør går ut. Det er bra, for det betyr at vi kan ta i bruk de nye helikoptrene og bruke Forsvaret også i Tromsø, noe som jo er normalen og det man søker ved de øvrige redningshelikopterbasene. Men det er klart at når man skal etablere det så raskt som man faktisk gjør – man får altså til en etablering allerede til neste år, i 2022 – lar det seg ikke gjøre ved å bruke Forsvaret til det. Da må man først og fremst bruke sivile. Det som vedtas i Stortinget, kommer til å bety at når den avtalen går ut, vil man bruke Forsvaret for fremtiden. Da betyr det også at man må kjøpe inn nye redningshelikopter av typen AW101 SAR Queen, som da blir stasjonert i Tromsø når kontrakten går ut.

Det er viktig for meg å påpeke at i motsetning til slik enkelte kanskje har fremstilt det i media, som om det at man nå i den første tiden får private som leverer redningshelikoptertjeneste fra Tromsø, er en slags b-løsning, er med respekt å melde feil. Man har gode erfaringer. Det leveres god kvalitet i det arbeidet som gjøres der vi har brukt private, f.eks. i Florø og også på Svalbard, så her er det altså ingen grunn til å si at det er en b-løsning. Det tror jeg er litt viktig å uttrykke fra denne talerstolen, for jeg tror kanskje at en del av dem som står bak og leverer de private løsningene, oppfatter de

påstandene som har fremkommet, som litt urettferdige.

Her er det et stort flertall som står bak innstillingen. Jeg synes det er litt synd at Senterpartiet ikke støtter proposisjonen, ikke støtter flertallet i det forslaget som handler om at vi skal ta i bruk Forsvaret når kontraktsperioden er over. Det Senterpartiet har gjort, er i stedet å stille opp noen mindretallsforslag som er svært lite forpliktende, som ikke innebærer at man vil peke på bevilgningene og forplikte seg til å gjøre de bevilgningene som må til for å få på plass den private kontrakten. Så her glipper Senterpartiet, men det er allikevel et flertall som er bredt, med Arbeiderpartiet, Høyre, Fremskrittspartiet og Sosialistisk Venstreparti, som sørger for at dette blir en realitet.

La meg legge til: Dette har også vært jobbet med ganske raskt. I 2017 startet jeg det arbeidet, da jeg var justisminister, og satte i gang de utredningene som måtte på plass. Vi hadde en samfunnssikkerhetsminister, Ingvil Smunes Tybring-Gjedde, som jobbet hardt for å få dette på plass, og nå, endelig, leverer justisminister Monica Mæland på denne saken. Det har vært jobbet godt i regjering. De rød-grønne så aldri behovet for å opprette en redningshelikopterbase i Tromsø, det er et faktum. Nå får vi det til, men det er også de borgerlige partiene som sørger for at så skjer. Men det er en gledens dag.

Martin Henriksen (A) [10:00:03]: I dag gjør Stortinget to viktige vedtak. Det er først at det skal komme på plass en redningshelikopterbase i Tromsø – sivilt drevet – og den kan være på plass fra 2022. Det andre vedtaket er at flertallet i Stortinget sier at Forsvaret skal ta over som operatør når kontrakten med den sivile operatøren går ut.

Det er viktige vedtak, og jeg vil takke flertallet i komiteen for et godt samarbeid i denne saken. For Arbeiderpartiet er folks trygghet det aller viktigste. Derfor er vi veldig glade for at det nå kommer på plass en redningshelikopterbase i Tromsø. Det har i mange år vært beskrevet at det har vært et svart hull i beredskapen mellom Bodø og Banak, der de to andre statlige redningshelikopterbasene ligger.

Med økt aktivitet i nordområdene, vanskelige klimatiske værforhold store deler av tiden og det at regjeringa har vært med på å fjerne en del av Bell-helikoptrene fra Bardufoss, har det vært viktig å få på plass denne basen.

Primært ønsket Arbeiderpartiet at basen skulle driftes av Forsvaret og 330-skadronen med SAR Queen-helikoptre fra dag én. Men det er også viktig for Arbeiderpartiet at vi nå sier at Forsvaret skal ta over når kontrakten med den sivile operatøren går ut. Det er

altså sånn at regjeringa og Fremskrittspartiet lenge har stadfestet at denne basen skulle startes opp sivilt drevet. Sist gang ble det slått fast i statsbudsjettet for 2021. Nå, med et vedtak i Stortinget i dag, ville det vært for sent å gi 330-skadronen oppdraget. I tillegg ville det ha vært store kostnader forbundet med det og utbedringer som må komme på plass før det er mulig. At det nå slås fast at det skal bli statlig på sikt, er gledelig.

Arbeiderpartiet kunne ikke akseptert en eneste dags utsettelse av basen i Tromsø. Ulike forslag har versert i media i denne saken. En del av dem ville ført til større usikkerhet, fare for at kontrakten måtte reforhandles eller sies opp, og dermed også en utsettelse av når basen hadde kommet på plass. Det hadde ikke vært akseptabelt for Arbeiderpartiet.

Vi mener det er viktig at 330-skadronen og Forsvaret tar over på sikt. Det er bl.a. fordi statlige redningshelikoptre kan gjøre andre oppdrag enn sivile kan. Og som vi viser til i merknadene: De statlige redningshelikoptrene har en sentral rolle når det gjelder maritim kontraterror, bl.a. i forbindelse med skip og installasjoner offshore. Den statlige redningstjenesten trener jevnlig sammen med Forsvarets spesialkommando og politiets beredskapstropp på ulike oppdrag. Denne kompetansen og muligheten vil ikke et privat helikopter kunne tilby.

Vi er som sagt glade for at vi i dag kommer til en viktig enighet om at basen i Tromsø skal komme på plass fra 2022, uten forsinkelser, og at Forsvaret som operatør skal ta over når den sivile kontrakten går ut.

Til slutt vil jeg bare gjøre oppmerksom på at Arbeiderpartiet også vil stemme for forslagene nr. 1 og 2, fra Senterpartiet, som vi anser er en understrekning av de to flertallsvedtakene i tilrådinga og ikke i strid med dem.

Frida Melvær (H) [10:03:59]: Dette er ein viktig og god dag for alle som bur i Troms og i Nord-Noreg elles. Vi må erkjenne at innbyggjarane i nord over tid har hatt ein lågare kapasitet av redningshelikopter enn innbyggjarane i resten av landet. Krevjande klimatiske forhold, lange avstandar og lange mørkeperiodar gjer beredskapen i nord særleg utfordrande. Samtidig registrerer vi ein aukande aktivitet både i kyst- og havområda og på land, noko som vil kunne krevje meir av beredskapen framover. Det er difor gledeleg at vi i dag kan behandle ei sak som nettopp vil styrke helikopterberedskapen og redningsarbeidet i nordområda våre ytterlegare.

Det har vore stor einighet mellom regjeringspartia og Framstegspartiet om behovet for ein ny redningshelikopterbase mellom Banak og Bodø. I statsbudsjettet for 2020 føreslo regjeringa å opprette ein ny redningshelikopterbase i Nord-Noreg, og etter faglege råd vart

basen lokalisert til Tromsø. Arbeidet med etableringa har hatt høg prioritet, og i dag vil Stortinget gjere vedtak som vil gje ei god løysing på både kort og lang sikt.

Det vert oppretta ein felles operert redningshelikopterbase i Tromsø og helikopterteneste for Sysselmannen i løpet av 2022, basert på sivil innleige. Syngiane mellom redningshelikopterbasen og Sysselmannens helikopterteneste vil gje både kvalitetsmes-sige og økonomiske fordelar. Målsetjinga har vore å få etablert ein base med høg kvalitet raskt. Eg vil presisere at ei slik målsetjing ikkje ville vore mogleg å oppnå utan sivil innleige. Eg vil òg minne om at det har vore meldt gjennom budsjettproposisjonen for 2020 at regjeringa ville vurdere om det ville vere tenleg om Forsvaret med 330-skadronen tok over som operatør av basen på sikt.

Det felles forslaget frå Arbeidarpartiet, Høgre, Framstegspartiet og SV stadfestar at dette vil skje når kontraktperioden med den sivile operatøren går ut. I mellomtida vil det m.a. verte arbeidd med å få på plass planar og etablere den nødvendige infrastrukturen på basen for på sikt å kunne ta imot 330-skadronen og dei nye AW101 SAR Queen-helikoptera. Eg vil understreke igjen at alle andre løysingar enn fyrst å etablere basen med sivil innleige ville ha medført ei betydeleg utsetjing.

Eg har lyst til å gje ros til både Framstegspartiet og Arbeidarpartiet for den gode og konstruktive dialogen vi har hatt undervegs, og som har gjeve denne saka ei veldig god løysing.

Gjennom medieoppslag er det sådd tvil om den nye basen vert ein fullverdig redningshelikopterbase, sidan han i fyrste omgang vert operert sivilt og med anna helikoptermateriell enn dei andre basane har eller vil få. Til det er svaret ja. Tromsø får ein fullverdig redningshelikopterbase på tilsvarende nivå som basane elles i landet. Han vil få døgnkontinuerleg til stades-vakt og 15 minutt beredskap. Operatøren som er tiltenkt oppdraget, har erfaring frå nokre av dei mest krevjande redningsoperasjonane vi har hatt i nyare tid, og har bestått oppgåvene med glans.

Regjeringa har dei seinare åra styrkt redningshelikopterkapasiteten betydeleg gjennom å skaffe 16 nye SAR Queen-helikopter som skal erstatte Sea King. Ved innfasinga av dei nye redningshelikoptera på basane i Bodø og Banak og på sikt Tromsø, tillegg til kystvakthe likoptera, vil den sjuande basen i Tromsø gje helikopterkapasiteten og beredskapen i nord eit betydeleg løft.

Jenny Klinge (Sp) [10:08:30]: Vi Senterpartiet er kjempeglade for at det blir oppretta ein redningshelikopterbase i Tromsø. Vi har noko større ambisjonar for denne basen og for beredskapen i Troms enn fleirtalet.

Likevel vil eg byrje med å seie at det som skjer i denne saka her, er kjempebra. Det er eit eksempel på kor viktig ein aktiv opposisjonspolitikk er i sånne saker for å oppnå eit betre resultat enn det regjeringa opphavleg la opp til.

Vi i Senterpartiet var, så vidt eg veit, dei fyrste som kritiserte at Troms låg an til å få ei b-løysing, i form av ein sivil, privat redningshelikopterbase. Det vil seie at regjeringa la opp til ei løysing med helikopter som ikkje har same rekkevidde som dei statlege. Vi i Senterpartiet slo fast at dette ikkje var akseptabelt, og tok til orde for ein statleg base. Vi har sidan vore pådrivarar for at dette skal kome så raskt som råd. Per-Willy Amundsen, representanten frå Framstegspartiet, prøver å framstille det som om Senterpartiet er imot ei god løysing, men saka er at vi var for ei endå betre løysing, nemleg ei ras-kast mogleg opprettning av ein statleg base.

Den statlege redningshelikoptertenesta i 330-skadronen har ikkje vore involvert i prosessen med å opprette ein ny redningshelikopterbase i Troms. Det tykkjer vi er rart. Dei har nærmere 50 års erfaring med å drive ei slik teneste i eit vêrhardt land som vårt.

Staten har brukta eit tøsifra antal milliardar kroner på å skaffe verdas beste redningshelikopter, 16 stykk, og vi har opsjon på fem til. SAR Queen har tre motorar, noko som gjev høg sikkerheit, og dei har evne til å berge mange personar langt frå land eller langt til fjells.

Dei sivile redningshelikoptera er gode, men dei har ikkje dei same fortrinna som SAR Queen. Desse fortrinna meiner vi at også Troms fortener å nyte godt av. Det er bra at fleirtalet på Stortinget er einige om dette her, men vi har i tillegg eit ønske om at drifta av redningshelikopterbasen skal vera statleg så raskt som råd. Forskjellen på partia ligg altså i kor utolmodige vi er.

Sjølv om vi i Senterpartiet fremjar vårt eige forslag, som vi meiner er desidert best, kjem vi til å stemme subsidiært for innstillinga frå justiskomiteen når forslaget vårt venteleg fell, og då feirar vi akkurat like mykje som dei andre for det som blir resultatet i denne saka, nemleg ei betre løysing for beredskapen i nord. Eg er glad for at vi i Senterpartiet løfta denne debatten, der stadig fleire parti kom på banen for ein statleg base.

Eg tek opp forslaget til Senterpartiet.

Presidenten: Representanten Jenny Klinge har tatt opp det forslaget hun refererte til.

Statsråd Monica Mæland [10:11:21]: Innbyggerne i nord har i lengre tid hatt en lavere kapasitet på redningshelikoptre enn i resten av landet. Store avstandar, krevende klimatiske forhold og periodevis mørketid gir særskilde utfordringer både til lands og til havs. Regjeringen ønsker derfor å prioritere en rask etablering av en ny redningshelikopterbase i Tromsø. Jeg vil takke

Stortinget for at det er enighet om at dette nå kan komme på plass. Med innfasingen av nye redningshelikoptre på basene i Bodø og på Banak i tillegg til kystvakthelikoptre vil den syvende basen i Tromsø gi en betydelig styrket helikopterkapasitet i nord.

Anbudskonkurransen viste at felles leverandør og felles operert base for Tromsø og helikoptertjenesten for Sysselmannen vil gi økonomiske og kvalitetsmessige fordeler. Det legges derfor opp til nettopp en slik løsning.

Tjenesten på Tromsøbasen skal ha god kvalitet, høy tilgjengelighet, døgnkontinuerlig tilstedevedakt og kort reaksjonstid. Tromsøbasen vil være en fullverdig base på lik linje med basene som i dag opereres av 330-skvadronen og Sysselmannens helikoptertjeneste på Svalbard. Helikoptrene vil være fullverdige redningshelikoptre med rekkevidde, utstyr, sensorer og avisingskapasitet i henhold til kravene som er satt til tjenesten.

De fleste søk- og redningsoppdrag og ambulanseoppdrag som utføres av redningshelikoptrene, foregår over land og i kystnære strøk i relativ nærhet til basene. I de få tilfellene der det oppstår behov for ekstrem rekkevidde- og lastekapasitet, vil det være naturlig å samarbeide med 330-skvadronen og SAR Queen som vil bli stasjonert i Bodø og på Banak.

I innstillingen er flertallet i komiteen enige om at Forsvaret skal overta som operatør av Tromsøbasen når kontrakten med sivil operatør går ut. Dette er et godt forslag som vi støtter, og la meg presisere at det har vært intensjonen hele tiden som en naturlig oppfølging av Stortingets tidligere vedtak om at Forsvaret skal være operatør av basene på fastlandet. Dette bør gjøres når det foreligger god erfaring med driften av de nye SAR Queen helikoptrene og vil kunne bli gjort i god tid før kontrakten med sivil operatør går ut. Det er f.eks. uheldig å gå til innkjøp av flere helikoptre dersom vi kan benytte dem som allerede er anskaffet, til også å operere Tromsøbasen.

Etableringen av redningshelikopterbase i Tromsø vil medføre en betydelig styrking av redningshelikopterberedskapen i Nord-Norge. Det viser at regjeringen tar beredskap på alvor og prioriterer tiltak som vil gi større trygghet for folk på sjøen, langs kysten, i fjellet og i områder hvor det er langt mellom folk, og hvor været kan gjøre det vanskelig å komme fram.

Presidenten: Det blir replikkordskifte.

Per-Willy Amundsen (FrP) [10:14:34]: Dette er en god dag, men jeg vil gjerne utfordre statsråden litt: Det er snart ti år siden Stortinget vedtok anskaffelse av nye redningshelikoptre. Det var i forbindelse med prosponsjonen som ble lagt frem i 2011–2012 at man gikk inn for å anskaffe AW101-redningshelikoptre til de seks ek-

sisterende basene, og hvor for øvrig Fremskriftspartiet var det eneste partiet som ønsket at vi skulle opprette base i Tromsø – men la meg legge det til side nå.

Spørsmålet mitt til statsråden er hva vi kan forvente i anskaffelsestid, for det er jo en viss tid fra anskaffelse til man får tatt dem i bruk, og er det i det hele tatt realistisk å kunne forvente at vi får på plass AW101 til Tromsø før 2028, uansett?

Statsråd Monica Mæland [10:15:33]: La meg begynne med å gi Fremskriftspartiet full anerkjennelse for den jobben som er gjort for å få på plass den syvende basen. Det må det ikke herske noen tvil om.

Det er slik at vi nå faser inn 16 helikoptre, og man kunne gjort en omfordeling i forbindelse med de 16. Det ville jo forstyrre hele prosjektet og de planene som har vært lagt over lang tid, og som vi er veldig opptatt av å følge, og som involverer veldig mange – og ikke minst har det en kostnadsside. Så hvis man skulle legge en syvende base inn i den planen, vil det jo ta mange år før man kan ta den i bruk. Det må bygges nye hangarer. Det må bestilles og bygges helikoptre. De er allerede litt forsinkel på grunn av korona, slik at det ville ta flere år før det kunne la seg realisere. Derfor har vi vært veldig opptatt av å få på plass dette så fort som mulig – med veldig gode helikoptre. Vi så det i aksjon nå i april utenfor Ålesund. Det reddet båt og mannskap.

Per-Willy Amundsen (FrP) [10:16:37]: Jeg antok at jeg ville få det svaret. Det er vel akkurat det som er utfordringen, at dersom vi skulle få på plass 330-skvadronen med SAR Queen, så ville det bety en betydelig utsettelse. Og dersom vi skulle – jeg holdt på å si – legge til grunn at vi skulle gjøre det før kontrakten går ut, betyr det eventuelt et kontraktsbrudd. Det er det ene. Da må jo staten gå ut av den kontrakten med de private, med alt som det medfører av risiko og potensielle kostnader for staten.

For det andre: All den tid vi ser den anskaffelsesprosessen som har vært på de øvrige helikoptrene til de øvrige basene, er vel ikke realistisk å tro at det i det hele tatt er mulig å få til dette før 2028 når det gjelder de nye helikoptrene som da skal inn i Tromsø, 330-skvadronen?

Statsråd Monica Mæland [10:17:37]: Jeg inviteres til å spekulere om ganske mange ting. Det som blir spesielt, er selvfolgelig at de som satte i gang denne prosessen, aldri planla for en syvende base. Det har vi gjort.

Så er vi opptatt av å få det på plass så fort som mulig, og skal vi det, er det med et sivilt mannskap og sivilt helikopter. Det er et veldig godt helikopter, og det er et sivilt mannskap som er veldig godt. En må ikke her tro at det er noe annenrangs vi legger opp til. Hvis vi

skulle legge til grunn 330-skvadronen og SAR Queen, så ville vi mangle hangar, vi ville mangle helikoptre, og vi ville også mangle mannskap, og det vil jo ta mange år å få på plass. Så hvis man skulle følge den planen, ville man ikke få dette på plass neste år, som er vår plan. Vi har fått en veldig god kontrakt, som jeg håper at vi nå endelig skal signere.

Jenny Klinge (Sp) [10:18:53]: Den statlege redningshelikoptertenesta i 330-skvadronen er ei gruppe som forstår seg svært godt på norske værforhold, avstandar og alt det som er vanskeleg med dette flotte landet vårt. Dei har ikkje vore involverte i prosessen med å opprette ein ny redningshelikopterbase i Troms. Det tykkjer vi i Senterpartiet er rart, for dei har nærmare 50 års erfaring med å drive ei slik teneste, slik som eg nemnde i innlegget mitt. Eg lurer på om statsråden kan forklare kva som er grunnen til at dei ikkje har vore involverte, og eg har også lyst til å høre ei vurdering frå statsråden om tilrådinga frå regjeringa kunne vore annleis dersom dei hadde konferert med 330-skvadronen først.

Statsråd Monica Mæland [10:19:33]: Justis- og beredskapsdepartementet fikk på et tidlig tidspunkt innspill fra 330-skvadronen i forbindelse med prosessen om å opprette en ny redningshelikopterbase, men så har skvadronen for øvrig ikke vært inne i anbudsprosessen knyttet til den kontrakten vi nå har inngått. Det ville heller ikke være naturlig. Vi har jo vært klar over siden vi vedtok den syvende basen at det måtte gjøres med sivilt helikopter og sivilt mannskap, rett og slett fordi noe annet ikke lå i de planene som var lagt til grunn for anskaffelsen av SAR Queen og innfasingen av dem.

Jenny Klinge (Sp) [10:20:17]: Eg skal berre følgje opp dette litt. Det er jo kjekt å høre at dei har vore involverte. Eg lurer på om statsråden meiner at den involveringa som var i ein tidleg fase, var tilstrekkeleg for å ta imot råd frå 330-skvadronen, som kunne gje eit godt grunnlag for å ta ei vurdering av kva slags type redningshelikopterbase ein skulle opprette i Troms. Så spørsmålet mitt er eigentleg berre om den runden som har vore teke med 330-skvadronen, var tilstrekkeleg.

Statsråd Monica Mæland [10:20:45]: Jeg føler at representanten her legger til grunn at hvis man konfererte med 330-skvadronen, kunne man likevel planlagt for SAR Queen i Tromsø nå. Det kunne man altså ikke. Jeg må minne om at dette er et prosjekt som har gått i veldig mange år nå. Det er veldig stort, det omfatter veldig mange, og vi innfaser nå de nye helikoptrene i henhold til den planen. Den syvende basen ville vært den siste

man innfaset. Vi mangler mannskap, hangarer – det er det ikke engang regulert for – og vi mangler helikoptre. Derfor visste vi allerede da vi vedtok den syvende basen, at det måtte bli med sivilt helikopter, sivilt mannskap. Men jeg må altså understreke veldig sterkt: Dette er et sivilt veldig dyktig mannskap, det er veldig gode kapasiteter på disse helikoptrene, de kommer til å gjøre en kjempejobb. Så man må ikke undervurdere den basen som man nå får, og som vi får opp og stå nettopp fordi vi valgte denne løsningen.

Martin Henriksen (A) [10:21:58]: Jeg vil også takke statsråden og departementet for et godt samarbeid i en konstruktiv prosess, som nå har gitt oss et godt resultat i denne saken.

Jeg tror det er viktig at vi har landet på de to vedtakene som er tilrådinga i dag. Det har jo vært forslag i media i prosessen – fra både Fremskrittspartiet og Senterpartiet – om at 330-skvadronen skulle ta over på et uvisst tidspunkt, noe som ville betydd usikkerhet for kontrakt og dermed også mulighet for forsinkelser. Jeg vil også understreke at Arbeiderpartiet ikke ser på det som nå kommer med en sivil operatør, som en b-løsing. Det er gode helikoptre og en kjent operatør, men det er andre gode argumenter for at 330 og Forsvaret skal drive basen.

Mitt spørsmål til statsråden handler om vedtaket Stortinget gjør om å be regjeringen starte nødvendige forberedelser for at Forsvaret skal overta. Jeg lurer da på hvordan statsråden ser på prosessen videre, hva statsråden mener det er viktig å starte med for å sørge for at forberedelsene blir gjort for at Forsvaret kan ta over?

Statsråd Monica Mæland [10:23:02]: Bare for å begynne med det første først: Når det gjelder 330-skvadronen, gjør jo de en jobb på de andre basene. Vi har et samarbeid, og vi har et prosjekt. Det betyr bare at vi nå viderefører det prosjektet til også å inkludere en syvende base. Men man må ikke late som om man kunne si at 330 tok over om et år eller to eller tre. Det ville suspendere kontrakten; da kan vi ikke inngå denne kontrakten, da kan vi ikke starte opp i mai neste år. Det ønsker vi, og det ønsker heldigvis et flertall.

Vi får på plass en fullgod base i Tromsø. Så vil vi i løpet av kontraktsperioden få på plass både fasiliteter knyttet til mannskap og det vi ellers trenger, og som vi i dag har god kjennskap til og veldig god trening i, etter at vi har innfaset de seks øvrige basene. Dette gir oss et godt grunnlag for å gjøre denne jobben. Vi har tid til å gjøre den, og vi ville ikke fått den på plass tidligere.

Presidenten: Replikkordskiftet er over.

De talere som heretter får ordet, har en taletid på inntil 3 minutter.

Per-Willy Amundsen (FrP) [10:24:29]: Jeg skal tillate meg å bidra med litt historiekunnskap til komiteens medlemmer, for det ser ikke ut som man har det i det hele tatt.

Det å kjøpe inn helikoptre er en ganske stor affære. Nye redningshelikoptre som skal fases inn, skal produseres. Det skal gjøres avtaler. Det skal tas imot, det skal klargjøres, man skal ha piloter. Alle disse tingene tar tid, og det er veldig godt illustrert med det faktum at den proposisjonen som ble behandlet i Stortinget i 2011–2012, var faktisk den som vedtok de anskaffelsene som vi i dag ser resultater av. Nærmere ti år tok det.

Man kan gjerne være enig med Fremskrittspartiet i at man helst skulle sett at det var 330-skvadronen og Forsvaret som overtok. Men da måtte man ha kjøpt de helikoptrene, gjort den anskaffelsen, allerede i 2012. Det gjorde man ikke. Kun Fremskrittspartiet ønsket at vi også skulle opprette en redningshelikopterbase i Tromsø i 2012 – kun Fremskrittspartiet. Den rødgrønne regjeringen, med Arbeiderpartiet, Senterpartiet og SV, så ikke behov for å kjøpe inn redningshelikoptre til Tromsø, så ikke behov for å opprette en redningshelikopterbase i Tromsø.

Det er det historiske faktumet. Derfor må vi ta i bruk private nå, noe som ikke er en b-løsning, noe som Senterpartiet utrolig nok fortsetter å si – man kaller private løsninger for b-løsninger. Det er et godt helikopter og dyktige folk som kommer til å gjøre en god jobb i den perioden, frem til 330-skvadronen overtar. Men det er ikke en b-løsning. Senterpartiet, bl.a., er skyld i at vi er nødt til å ta i bruk private før vi kan gå over til 330-skvadronen.

Så litt edruelighet i denne diskusjonen skulle jeg ønske at man klarte å ha. De påstandene som verserer i media, særlig fra Senterpartiets side, er med respekt å melde ikke basert på fakta, ikke basert i realitetene og ikke basert i historien. Senterpartiet er en del av grunnen til at vi ikke får SAR Queen til Tromsø i 2022, men vi får private, og det synes jeg er kjempebra. De kommer til å gjøre en god jobb.

Jeg vil minne om at verken Senterpartiet eller noen av de andre rød-grønne partiene – Fremskrittspartiet var det eneste i 2017 som så behovet for å opprette redningshelikopterbase – satte i gang det arbeidet. Den gangen var det null interesse fra de rød-grønne partiene. Dette er ikke en løsning som har kommet i Stortinget, som Arbeiderpartiet forsøker å gi inntrykk av. Dette er noe regjeringen har jobbet med over tid, som Fremskrittspartiet har igangsatt, og som nå endelig leveres. Dette har regjeringen helt alene klart, uten at vi har trengt hjelp fra Arbeiderpartiet.

Martin Henriksen (A) [10:27:47]: Representanten Amundsen snakker om at han vil gi Stortinget en histo-

rieleksjon. Hvis jeg hadde vært pedagog eller lærebokfotratter, ville jeg sørget for å innhente et betydelig antall alternative kilder til den historiefortellingen, for den er påvirket av at det snart er valgkamp, og at alle partier nok er interessert i å framheve sin egen innsats.

Jeg synes det er veldig bra at både Fremskrittspartiet og andre partier her i salen er for at det skal være en redningshelikopterbase i Tromsø. Man har jobbet for det i flere år. Det har også Arbeiderpartiet gjort – og Senterpartiet, i motsetning til det Fremskrittspartiet sier.

Jeg vil også påpeke at den utviklingen som har vært i saken siden regjeringa la fram proposisjonen og til i dag, har vært veldig gledelig. Fremskrittspartiet har i flere statsbudsjett, sist i statsbudsjettet for i år, gitt regjeringa tilslutning til at basen skal drives sivilt, uten at man har sagt noe om Forsvaret eller 330-skvadronen. I forbindelse med denne prosessen uttalte representanten Amundsen til media så sent som i starten av april at man ville ta i bruk opsjonen på å få flere SAR Queen-helikopter til Norge, selv om det var kostbart, og at det skulle komme på plass så raskt som mulig.

I dag er flertallet her i Stortinget enige om en ansvarlig løsning, som sørger for at basen kommer opp raskest mulig, uten usikkerhet, og at vi får et vedtak som sier at man ønsker at 330-skvadronen og Forsvaret skal drive fra den sivile kontrakten går ut. Det er veldig gledelig. Det er også ansvarlig, og det viser at det nytter å snakke sammen. Da kan man komme på bedre tanker, uavhengig av hvilken historieskriving man vil bedrive etterpå.

Presidenten: Flere har ikke bedt om ordet til sak nr. 5.

Sak nr. 6 [10:29:49]

Innstilling fra justiskomiteen om Rapport til Stortinget om Evaluering av Norges institusjon for menneskerettigheter (NIM) (Innst. 426 S (2020–2021), jf. Dokument 19 (2020–2021))

Presidenten: Etter ønske fra justiskomiteen vil presidenten ordne debatten slik: 3 minutter til hver partigruppe og 3 minutter til medlemmer av regjeringen.

Videre vil det ikke bli gitt anledning til replikkordskifte, og de som måtte tegne seg på talerlisten utover den fordelte taletid, får en taletid på inntil 3 minutter.

Lene Vågslid (A) [10:30:29] (leiar i komiteen og ordførar for saka): Ein føresetnad då Noregs institusjon for menneskerettar, heretter kalla NIM, blei oppretta, var at han skulle evaluerast etter fire års drift. Føremålet med den evalueringa har vore å vurdere om NIMs organisering og ressursbruk medfører at institusjonen utfø-

rer oppgåvene sine på ein hensiktsmessig og kostnads-effektiv måte og i tråd med hovudføremålet for etableringa, som er å styrke gjennomføringa av menneskerettane i Noreg.

Denne rapporten er god og grundig, og i rapporten kjem det fram at NIM arbeider godt med både organisasjonsutvikling og fagleg innhald, og at verksemderstyringa er i samsvar med god praksis for verksemderstyring. Overordna leverer og arbeider NIM innanfor alle hovudområda som er beskrivne gjennom NIM-loven, og NIM leverer mest og tydelegast innanfor hovudoppgåvane, som handlar om å overvake, rapportere og gje råd om menneskerettane.

Evalueringa viser at NIM leverer godt på formell rådgjeving overfor sentrale organ som Stortinget, Sametinget, regjeringa og andre offentlege organ. Likevel ser me i rapporten at NIM har eit utviklingspotensial innanfor områda som handlar om informasjon, rettleiing, opplæring, utdanning og forsking. Ein ser at NIM ikkje er like godt kjent blant enkeltpersonar, og at ein ikkje når så breitt ut med informasjon på menneskerettssområdet, og då er det veldig positivt å lese NIMs eigne tilbakemeldingar om at ein arbeider aktivt med dette og satsar på ekstern kommunikasjon og auka synlegheit i f.eks. sosiale medium.

I rapporten blir det òg understreka at det er brukt mykje tid i NIM på å etablere ei felles rolle- og ansvarsfordeling mellom styre og direktør, og at dette no fungerer tilfredsstillande. Rapporten peikar òg på at dagens ordning med at styre og direktør begge er utnemnde av Stortinget, bidreg til prinsipiell uklarheit når det gjeld ansvaret for institusjonen. Oppfatninga i rapporten er at styret bør kunne tilsetje og avsetje direktøren, og ein samla komité føreslår at presidentskapet gjer endringar i § 7 i NIM-lova, i tråd med den anbefalinga.

Det blir òg slått fast i rapporten at innlemminga av Gáldu i NIM har fungert etter hensikta, sjølv om det har vore nokre utfordringar undervegs. Generelt er inntrykket til rettane til urfolk har hatt høg prioritet i NIMs arbeid.

Heilt til slutt: Når det gjeld NIMs uavhengigkeit, viser rapporten til Paris-prinsippa som blei lagde til grunn. Det er gjennomgåande klar støtte til at NIM institusjonelt skal vere direkte underlagd Stortinget. Eg kjem i eit seinare innlegg til å gjere greie for Arbeidarpartiets syn i saka.

Eva Kristin Hansen hadde her overtatt presidentplassen.

Frida Melvær (H) [10:33:33]: Det var eit veldig greitt og godt saksordførarinnglegg frå representanten Vågslid, så eg treng ikkje å gjenta alt det som vart sagt der. Men

eg har litt lyst til å presisere at vi synest det er veldig hyggeleg og gledeleg å registrere at NIM overordna leverer og jobbar tilfredsstillande innanfor dei hovudområda som er beskrivne i NIM-lova, og i samsvar med hensikta ved opprettinga i 2015. Som saksordføraren sa, er måloppnåinga god, og drifta vert vurdert som kostnadseffektiv.

Eg har berre lyst til å gjere greie for dei forslaga til vedtak som ligg i innstillinga. Det vert trekt fram at ordninga med at Stortinget utnemner både styre og direktør, kan bidra til nokre prinsipielle uklarheiter når det gjeld ansvar for institusjonen. Evalueringa tilrår at NIM bør halde fram med å verte leia av eit styre utnemnd av Stortinget, men at styret sjølv bør kunne tilsetje og avsetje direktør, for å sikre tydelege roller og ansvar. Dette er ei anbefaling vi ønskjer å slutte oss til.

Vi ser det likevel ikkje som hensiktsmessig per i dag å endre § 7 i NIM-lova for symbolsk å tydeleggjere at NIM eller direktøren i NIM er fagleg uavhengige. Vi meiner at dette alt er godt vareteke i dagens lovtekst. NIM-lova § 2 andre punktum slår fast at NIM utfører «sine oppgaver selvstendig og uavhengig, og bestemmer selv hvordan arbeidet skal innrettes og organiseres». Evalueringa slår fast at NIM i all hovudsak framstår som uavhengige og oppfyller Paris-prinsippa om uavhengigkeit, og at forholdet mellom direktør og styre er avklart.

Jenny Klinge (Sp) [10:35:52]: Noregs institusjon for menneskerettar, NIM, vart etablert i 2017 og har vorte evaluert. Eg viser til komitémerknadene som Senterpartiet står inne i, men vil berre presisere at vi ikkje skulle ha stått inne i dei merknadene som konkret omhandlar direktørens faglege uavhengigkeit. I komitéinnstillinga står vi no ikke i desse merknadene og det forslaget som høyrer til, men vi skal ikkje stemme for dette forslaget, altså det forslaget som står i innstillinga som II. Så dette er berre ei stemmeforklaring frå mi side. Det er sjeldan vi får gleda av å stemme mot oss sjølv, men vi får nytte anledninga når ho kjem.

Petter Eide (SV) [10:36:46]: Vi har fått en evaluering av NIM som vi er veldig glad for. Det kan godt hende at de ansatte i Norges institusjon for menneskerettigheter følger denne debatten, og jeg vil gjerne benytte anledningen til å rose dem for det utmerkede arbeidet de gjør. Jeg har faktisk fulgt utviklingen av NIM i tjue år. Det er riktig at de startet i 2017, men allerede tidlig på 2000-tallet var det på en måte aspekter av en sånn type struktur som var en slags forløper til dagens NIM. Det har utviklet seg til å bli en veldig sterk og viktig institusjon i Norge, som har som hovedoppgave å overvåke menneskerettighetssituasjonen i Norge og gi råd til storting og regjering. De inngår i en gruppe av institusjoner der Sivilombudet og for så vidt også Riksrevisjo-

nen er, som på en måte har noe av den samme konstitusjonelle rollen i forhold til Stortinget.

For at disse oppgavene skal kunne gjøres på en ordentlig måte, må Stortinget selvfølgelig sørge for at de har tilstrekkelig med ressurser til å løse oppgavene, men det må også være et lovverk og en struktur som sikrer tilstrekkelig integritet og uavhengighet i det arbeidet. Det kan altså ikke være sånn som vi har sett i noen andre land, hvor man har nasjonale institusjoner for menneskerettigheter som egentlig bare er lydige aktører for myndighetene og rapporterer til internasjonale organer om hvor flinke de er. Det er ikke slik vi ønsker at det skal være i Norge.

Det er to forhold ved NIM som jeg har lyst til å bruke anledningen til å reflektere veldig kort over. Det ene er det konstitusjonelle utgangspunktet, det at storting og regjering etter Grunnloven er forpliktet til å sikre menneskerettighetene i Norge, sikre innbyggernes grunnleggende rettigheter. Stortinget har et selvstendig ansvar for dette. Når NIM kommer med anbefalinger til Stortinget om ting som er krevende og vanskelige, har jeg ofte vært bekymret over at Stortings holdning til NIM har vært litt postkasseaktig. Jeg har tatt opp dette i Stortinget flere ganger. Med andre ord: Man tar imot anbefalingene, men sender det direkte videre til regjeringen, uten å ønske å gå inn og realitetsbehandle de funn og anbefalinger som NIM kommer med. Det synes jeg har vært galt, og det vil jeg fortsatt mene. Jeg mener Stortinget i mye tydeligere grad må ta et selvstendig ansvar og tørre å realitetsbehandle en del av de sakene som NIM kommer med. Saken om isolasjon i fengsler er en av de sakene der dette har skjedd.

Det med uavhengighet knyttet til ledelse har vi tatt opp. Jeg er glad for at vi nå kommer til en enighet. Det er tilsvarende det Harberg-utvalget tidligere har kommet fram til, at vi må ha slutt på den situasjonen at Stortinget også skal ansette direktør. Det betyr at Stortings president er arbeidsgiver også for direktøren, og direktøren må da forankre all verdens ting. Vi rydder opp i det nå, og det er jeg veldig glad for. Det vil skape en helt annen uavhengighet for NIM framover. Det er riktig, og det er i tråd med arbeidslivet for øvrig.

Med det legger jeg fram SVs forslag.

Presidenten: Representanten Petter Eide har tatt opp det forslaget han refererte til.

Lene Vågslid (A) [10:40:09]: Eg meiner også det er gledeleg og veldig tryggjande at evalueringa viser at NIM leverer veldig godt fagleg gjennom det mandatet dei er gjeve.

Eg har lyst til berre å gjøre greie for to forhold. Den 17. mars tok Sametinget kontakt med oss og framheva viktigheten av NIMs fysiske nærvær i samiske område,

og at NIMs kontorstad i Kautokeino må haldast ved lag. Sametinget peikte samtidig på at premissen for innlemminga av Gáldu var at det framleis skulle vere fagleiing ved kontorstaden i Kautokeino. Sametinget viste til NIMs mandat når det gjeld urfolksrettslege spørsmål, og at det at minst éin styremedlem og medlemer i det rådgjevande utvalet skal ha særskilt kunnskap om det samiske samfunnet, må vidareførast.

Så til forslaget fra Arbeidarpartiet og SV når det gjeld uavhengigkeit. Me meiner at det å sørge for at styret skal kunne tilsetje og avsetje direktør, og at den faglege uavhengigheita til direktøren blir lovfesta, vil sikre tydelegare roller og ansvar mellom Stortinget og styret. Me fekk jo ei oppfordring frå presidentskapet og òg kontroll- og konstitusjonskomiteen om å grunngje det forslaget noko nærmare, og det har me gjort i innstillinga. Føresegna i NIM-loven § 2 andre punktum sikrar institusjonen uavhengigkeit. Det som er poenget vårt, er å ha ein regel som klart uttrykkjer at direktøren er fagleg uavhengig. I NIM-loven § 6 heiter det:

«Styret har det overordnede ansvaret for den nasjonale institusjonens faglige virksomhet, økonomi og drift.»

Som det òg kjem fram i rapporten, kan denne regelen skape uklarleik når det gjeld ansvar mellom styre og direktør. Grunngjevinga vidare kan de lese i innstillinga, som det då etter oppklaringa frå Jenny Klinge er Arbeidarpartiet og SV som står bak.

Presidenten: Flere har ikke bedt om ordet til sak nr. 6.

Sak nr. 7 [10:42:18]

Innstilling fra transport- og kommunikasjonskomiteen om Endringer i vegtrafikkloven (motorsport) (Innst. 454 L (2020–2021), jf. Prop. 151 L (2020–2021))

Presidenten: Etter ønske fra transport- og kommunikasjonskomiteen vil presidenten ordne debatten på følgende måte: 3 minutter til hver partigruppe og 3 minutter til medlemmer av regjeringen.

Videre vil det – innenfor den fordelte taletid – bli gitt anledning til inntil seks replikker med svar etter innlegg fra medlemmer av regjeringen, og de som måtte tegne seg på talerlisten utover den fordelte taletid, får en taletid på inntil 3 minutter.

Tor André Johnsen (FrP) [10:43:06] (ordfører for saken): Den saken vi behandler her nå i dag, vil glede alle som er opptatt av motorsport. Dette vil være en gledens dag for folket der ute, en gledens dag for grasrota og en gledens dag for alle som er opptatt av å få demokratisk motorsporten i Norge.

For å sitere AMCAR, som hadde et fint innlegg i en video vi lagde for en tid tilbake: Med den endringen regjeringen nå gjennomfører, vil vi få en motorsport som er av utøverne og for utøverne. Og for å legge til et sitat fra meg selv: Vi vil da heldigvis ikke få en motorsport som styres av pampene eller er for pampene. Det er viktig.

Egentlig dreier ikke denne saken vi behandler i dag, seg så veldig mye om forskriftsendringene. De gjør regjeringen selv, uavhengig av hva vi gjør på Stortinget. Den dreier seg mer om lovendringer med tanke på hastighet og hvem som skal ha ansvaret, om det er politiet eller om det er Statens vegvesen.

Det som er spesielt i denne saken, er at tradisjonelt sett blir vi på høyresiden beskyldt for å være litt sånn fælle og kyniske og opptatt av pampene og de som har makt og penger, men i denne saken er det faktisk venstresiden, med Arbeiderpartiet, Senterpartiet og til og med SV, som har alliert seg med eliten. De har alliert seg med pampene, mot grasrota, mot folket, for å tviholde på et system og et regelverk som har ført til at norsk motorsport er en liten idrett i forhold til i andre land, ført til at det er dyrt å drive med motorsport, ført til at det er få som driver med motorsport.

Jeg regner med at de fleste i komiteen har fått med seg alle de brevene vi har mottatt den siste tiden, alle henvendelsene vi har mottatt. Det har vært en ganske massiv kampanje, spesielt fra dem som ikke ønsker å gi fra seg sin makt og sine posisjoner. Det er også litt interessant at slik det ligger an til nå, er det grasrota, som vi for Fremskrittpartiets del har jobbet med i seks-sju år og blitt pushet ganske voldsomt av, som vinner fram, ikke pampene.

Jeg håper at Arne Nævra, Arbeiderpartiet og Senterpartiet har lest brevet fra NAF, for der kommer dette veldig klart og tydelig fram. Og det er ikke noen sånne falske nyheter som kommer fra NAF, det er fakta og dokumentert. Det kan representanten Nævra og Senterpartiet og Arbeiderpartiet selv lese. Ved å gå inn i vedtekten til bl.a. KNA vil de se at slik det fungerer i dag, er det ikke demokratisk. Derfor er det riktig med den endringen regjeringen nå gjennomfører.

Kirsti Leirtrø (A) [10:46:26]: Her legger regjeringen fram et forslag om endringer i vegtrafikkloven. Det foreslås å gjøre endringer slik at lovens alminnelige fartsgrense ikke skal gjelde ved trening til konkurranser og annen organisert kjøring, og det foreslås en ny ordlyd i § 7 c, som tillater at departementet i forskrift kan gi regler om kjøring på lukketbane eller annet avsperrt område.

Vi i Arbeiderpartiet ønsker nå at saken sendes tilbake til regjeringen. Det gjør vi med bakgrunn i brev til

komiteen fra Norges idrettsforbund, der det bl.a. står at det er

«oppiksvekkende at statsråden i formelt brev til transportkomiteen skriver at regjeringen ikke ønsker for å slippe inn nye aktører til å arrangere motorsportstevner. Dersom det er tilfellet, må Stortinget enten avvise forslaget eller gi klare føringer til regjeringen om at eneretten ligger fast, da proposisjonen de facto åpner for det motsatte».

Nå har statsråden etter dette endret meldingen til komiteen og sier at regjeringen virkelig ønsker å åpne for at nye aktører skal kunne arrangere motorsportstevner og andre aktiviteter på lukketbane.

En lovendring slik som regjeringen nå foreslår, vil innebære et historisk brudd med den norske idrettsmodellen, hvor ansvaret for regler, arrangement, sikkerhet, antidopingarbeid, rekruttering og bredde er tillagt særforbundene i norsk idrett. Vi finner det også uheldig at regjeringen nå foreslår å endre regelverket for motorsport uten at det er avklart med idrettsbevegelsen. La det ikke være noen tvil om at Arbeiderpartiet vil trygge den norske idrettsmodellen, og vi mener regjeringen må gå i dialog med idretten for å finne omforente løsninger innenfor rammene av denne modellen.

Dette er ikke bare trist, men også uryddig. Og nå hører vi også saksordføreren snakke om pampene, og at en er på grasrotas side. Hvis ikke idrettsbevegelsen er grasrota, så vet ikke jeg!

Om vårt forslag faller, vil vi stemme for endringene i § 6, men imot endringene i § 7. Dermed har jeg tatt opp forslaget til mindretallet i saken.

Presidenten: Da har representanten Kirsti Leirtrø tatt opp det forslaget hun refererte til.

Helge Orten (H) [10:49:24] (komiteens leder): Det denne saken handler om, er to relativt enkle endringer i vegtrafikkloven. Den ene går på håndtering av fartsgrense knyttet til motorsportarrangement, og den andre går på å åpne for at en kan fastsette nærmere vilkår knyttet til den typen arrangement i en egen forskrift.

Selv lovendringene som vi skal behandle her i Stortinget i dag, er ikke spesielt kompliserte og bør sånn sett ikke være veldig vanskelige å slutte seg til. Så jeg skjønner for så vidt ikke behovet for å sende noe tilbake til regjeringa, rett og slett fordi det er relativt enkle, kurante lovendringsforslag. Det som naturlig nok skaper en viss debatt her, er det forslaget til forskrift som regjeringa har hatt på høring, og som åpner for at andre aktører enn Norges Bilsportforbund og Norges Motorsportforbund kan arrangere denne typen stevner, motorsportstevner.

Jeg tenker som så at det som er viktig her, er at når regjeringa legger opp til å åpne for flere aktører, er det også viktig at en sørger for at det blir en smidig og god overgang, sett opp mot dem som i dag har hatt den eneretten. Det betyr at jeg mener det bør være en god dialog med Idrettsforbundet og tilhørende forbund i den prosessen, slik at vi sikrer at dette skjer på en smidig og god måte, og at det kan bli til beste for motorsporten – at vi kan bidra til å øke både mangfoldet og bredden i motorsporten gjennom de endringene som regjeringa har foreslått.

Til det med sikkerhet: Jeg tenker som så at uavhengig av hvem som arrangerer motorsportstevner, bør det være mulig gjennom forskriften – og det er det lagt stor vekt på i forslaget til forskrift, slik jeg greier å se det – å legge til rette for at sikkerheten blir ivaretatt på en god måte. Jeg er ganske overbevist om at det skal være mulig å få til også med andre aktører enn de to som i dag har hovedansvaret og eneretten.

Vi støtter selvfølgelig disse lovendringene. Jeg ser ikke noen stor dramatikk i selve lovendringene. Diskusjonen her dreier seg strengt tatt om den forskriften som regjeringa har hatt på høring, og som åpner for nye aktører.

Det burde være unødvendig å sende noe tilbake til regjeringa. Det burde også være et ganske bredt flertall bak disse lovendringene, for det er egentlig ganske greie tilpasninger i det lovverket som ligger der. Så er det egentlig forskriften som vil regulere det som er konfliktstoffet her.

Jon Gunnes (V) [10:52:47]: Først vil jeg si at Venstre tar sterkt avstand fra beskrivelsen av dagens aktører innen motorsporten, som ble framført av saksordføren for denne saken. Vi tror nok at både Norges Bilsportforbund og Norges Motorsportforbund har noen demokratiske brister, men å kalle det et pampevelde – det kjenner jeg meg ikke igjen i.

Så over til det som representanten Helge Orten klart beskrev: Dette er lovendringer som vi vedtar i dag, som skal føre til en noe annen forskrift. Det som er viktig å bemerke her, er at det helt klart har kommet et syn fra mange aktører innen motorsporten om at de som har disse monopolene i dag, ikke klarer å rekruttere nok utøvere. Jeg tror potensialet er stort, særlig nå, med ny teknologi. Vi ser jo at nå tar elbilene over. Elmotorene er en fantastisk teknologi som er mye enklere å håndtere, og som kanskje gir enda større opplevelser innen motorsporten. Jeg har håp om at denne teknologien kan føre til en helt annen vekst i denne sporten.

Jeg har god tro på at Statens vegvesen, som har vært de som har overvåket sikkerheten i dagens motorsport, er fullt ut i stand til å vurdere nye aktører og ikke minst

nye arenaer. For det er litt av poenget: Mange av disse klublene eller organisasjonene har arealer som står ledige og kan brukes til samfunnsviktige formål. Vi har f.eks. glattkjøringsbanene til NAF, som kan brukes ut over den tiden man leier dem ut til kjøreskoler og folk som skal ta førerkortet og lære seg glattkjøring. Her er det arealer som helt klart kan brukes til motorsport til andre tidspunkt på døgnet.

Jeg ser fram til at det blir flere aktører innenfor dette området, og ikke minst at rekrutteringen, særlig blant ungdom, også blir gjennomført og ivaretatt.

Statsråd Knut Arild Hareide [10:55:59]: Motorsporten er i stadig utvikling, og regelverket er etter kvart blitt noko utdatert og må oppdaterast. Mange aktørar har derfor etterspurd ei tilpassing av regelverket til dagens behov. Det har også vore eit ønske om å opne for at trening til konkurranse og anna organisert køyring på lukkabane kan skje i høgare hastighet enn gjeldande fartsgrenser. I dag er det berre lov til å køyre i høgare fart under konkurranse. Eg trur dei fleste skjøner at denne avgrensinga kan vere krevjande å etterleve på ein motorsportbane.

Regjeringa ønskjer å bidra til utvikling av motorsport og har derfor foreslått ei nødvendig utviding av regelverket for å famne fleire kategoriar og fleire aktivitetar, og dermed også få fleire utøvarar – altså eit supplement, ikkje ei erstatning. I forslag til ny motorsportforskrift, som har vore på ei brei høyring, er retten til å drive med motorsport derfor ikkje lenger reservert bestemte forbund. For å sikre at motorsporten framleis skal drivast innanfor trygge rammer også etter denne endringa og med nye aktørar, må det sjølv sagt stillast krav til sikkerheit og kompetanse hos både forbund, klubbar og utøvarar. Den nye § 7 i vegtrafikkloven etablerer grunnlaget for å stille slike krav, og det vil sjølv sagt bli gjort.

Det vil bli forskriftsfesta krav om at forbunda skal vedta reglement som skal regulere nærmere gitte forhold av betydning for sikkerheit, vidare at dei som tilbyr kurs og opplæringskøyring, skal ha kunnskap og erfaring, og at sikkerheit til deltakarane blir varetatt på ein god måte.

Statens vegvesen vil få myndighet til å gi nødvendig dispensasjon frå fartsgrenser og stille nødvendige vilkår for å tillate dette. Ein vil sjølv sagt også oppretthalde krav om nødvendig forsikring.

Eg vil understreke at forbundet, som har hatt ansvaret etter dagens forskrift, har varetatt dette godt, og eg forventar at nye aktørar vil vidareføre den etablerte sikkerheitskulturen i motorsporten og vareta ansvaret for at aktivitetane dei sjølv tilbyr, er mest mogleg sikra for alle involverte. Eg håpar og trur at desse endringane vil bidra til å synleggjera breidda og

omfanget i motorsport og motorsportrelaterte aktiviteter ytterlegare.

Så har eg merka meg at Idrettsforbundet er bekymra for at regelendringa vil endre den norske idrettsmodellen, noko eg meiner ikkje vil vere tilfellet. Me har hatt ein brei høyringsprosess rundt dei nye reglane, og denne uroa frå Idrettsforbundet har ikkje kome like klart til uttrykk gjennom den høyringa.

Presidenten: Det blir replikkordskifte.

Trond Giske (A) [10:59:15]: Norges idrettsforbund / idrettsbevegelsen er en tverrpolitisk bevegelse med medlemmer i alle partier og deler av landet. Det hører derfor med til sjeldenhetsene at Idrettsforbundet bruker så sterke ord som idrettspresident Berit Kjøll gjør i brevet til statsråden 5. mai 2021, hvor man kritiserer både den manglende involveringen av idrettsbevegelsen i denne beslutningen og også det materielle innholdet, hvor man bl.a. kaller det et uforsvarlig frislippe som går på sikkerheten løs.

Mitt spørsmål til statsråden er: Hvorfor i all verden har Knut Arild Hareide, som jeg kjenner som en person som kjenner og forstår den folkelige bevegelsen som idretten er, fullstendig oversett de kraftige innvendingane og ikke tatt en ekstrarunde for å få avklart dette med Norges største frivillige bevegelse?

Statsråd Knut Arild Hareide [11:00:12]: Me har hatt ein brei runde der me har sett på desse endringane. Det har naturleg nok involvert idrettsbevegelsen. Dei to forbunda har følgt denne prosessen heilt frå starten av og til sluttføringa, og me har òg hatt ein eigen runde med idrettsbevegelsen i etterkant.

Her har det både vore høyring, og det har vore møte. Det har naturleg nok vore noko ueinigkeit, men eg opplever nok òg at orda frå idrettsbevegelsen er blitt tydelegare og tydelegare – og ikkje var så tydelege undervegs. Det dei peikte på i høyringa, var ting som naturleg nok gjekk på frivillighet, men òg på sikkerheitskrav og føringar, og det er jo fullt ut varetatt med den løysinga som ligg på bordet her.

Eg har òg lyst til å seie at eg har full tillit til idrettsbevegelsen. Dette er jo ein modell som er innført i Sverige, og eg meiner at dette ikkje er eit angrep på den norske idrettsmodellen.

Trond Giske (A) [11:01:14]: Statsråden sier i brevet til komiteen at det ikke er slik at dette åpner for nye aktører til å arrangere motorsportstevner, for det reguleres i motorsportforskriften, som senest ble revidert i 2001.

Poenget er at i dagens veitrafikklov § 6 begrenses denne kjøringen med høye fartsgrenser etter politiets tillatelse til konkurransekjøring. Da ligger det jo i ordet

konkurranse at dette dreier seg om en idrett, en organisert virksomhet for å konkurrere. Det statsråden gjør nå, med den nye § 6, er jo å fjerne skranken om at dette skal være konkurransekjøring eller eventuelt, som det helt riktig er påpekt, trening til konkurransekjøring. Det står også om annen kjøring, og det er jo der man fjerner hele idretts- og konkurranseperspektivet i dette, og dermed blir det også i framtiden umulig å gi Norges Bilsportforbund og Norges Motorsportforbund muligheten til å organisere disse faste rammene.

Hva er grunnen til dette frisippet fra Hareides side?

Statsråd Knut Arild Hareide [11:02:19]: Dei to forbunda vil jo fullt ut ha moglegheit til å organisere stemner, men me opplever at det er ei større breidde innanfor motorsporten, som dei to forbunda ikkje nødvendigvis tar opp. Dette er eit regelverk som minner veldig sterkt om det dei har i Sverige, og eg opplever ikkje at det er eit brot med den svenska idrettsmodellen.

Eg har lyst til å peike på det Idrettsforbundet peikte på i høyringa. Dei peikte på at omsynet til frivilligheita skulle vektleggjast tungt. Men frivilligheita her har jo ei breidde. Det me opplever, er nok at motorsporten ikkje har vore god nok på å få fram den breidda og frivilligheita. Og så er det naturleg nok sikkerheita som skal varetakast. Det peikte Idrettsforbundet på i høyringa, og det meiner eg er godt varetatt her. Derfor vil eg seie at eg ikkje er bekymra for dette sett opp mot den norske idrettsmodellen, og som eg sa tidlegare, meiner eg nok at Idrettsforbundet har tatt i bruk sterke ord undervegs.

Trond Giske (A) [11:03:24]: I Sverige har man både sterkol på butikken og mye lavere alkoholavgift. Jeg har aldri hørt Hareide henvise til Sverige i den sammenhengen. La oss nå holde Sverige utenfor og holde oss til selve spørsmålet.

Tidligere hadde vi et unntak i § 6, som gjaldt konkurransekjøring, altså organisert idrettskjøring. Nå endrer man den paragrafen, slik at også den motorsportforskriften som Hareide viser til, som gir Bilsportforbundet og Motorsportforbundet retten til å organisere dette på en idrettsfaglig god måte, fjernes.

Jeg må spørre igjen: Hva er grunnen til dette? Hvorfor kan man ikke forholde seg til den norske idrettsmodellen, hvor konkurransekjøring, det å bryte fartsgrensene på organiserte baner, er regulert av den idrettsmodellen vi har i Norge, hvor man setter opp regler for både sikkerhet, for deltagelse, for doping – for alt dette? Nå sier man rett og slett at dette kan egentlig alle drive med.

Statsråd Knut Arild Hareide [11:04:23]: Det dette handlar om, er ein motorsport som utvider seg, og som kjem i ulike former. Idrettsforbundet tar f.eks. opp

trackday.no, som ikkje driv med motorsport sånn det er definert innanfor rammene til forbundet. Dei driv med ein motorsport der dei har eigne barnedagar, der føremålet er fornøyelse og ønske om å teste seg sjølv. Dei driv på ein annan måte, med eit anna konsept. Det meiner me at det bør vere moglegheit for. Eg meiner at det er ei overdriven bekymring å problematisere dette opp mot den norske idrettsmodellen. Det ser eg ikkje grunnlag for.

Eg meiner at ein må kunne få køyre i høgare hastigkeit, både på trening og i konkurranse, og at me treng ei større breidde. Det er det som ligg til grunn for dette forslaget, og idrettsmodellen var ikkje nemnd i høyningsforslaget frå Idrettsforbundet.

Tor André Johnsen (FrP) [11:05:41]: Jeg vil bare påpeke at det komitéleder Orten begynte med å si i sted om at det vil øke bredden i motorsporten, tror jeg er et godt poeng. Det vil øke rekrutteringen og redusere kostnadene. Derfor har jeg også fått mange henvendelser om når disse endringene vil tre i kraft. Noen saker tar jo litt lenger tid enn andre saker. Denne saken bør ikke være så vanskelig, så vi bør vel kunne se resultater allerede i sommer, slik at flere kan få gleden av å drive med motorsport.

Spørsmålet mitt til ministeren er: Når kan vi se resultater? Jeg regner med at det vil skje raskt, dvs. før sommeren.

Statsråd Knut Arild Hareide [11:06:19]: Me jobbar med denne saka. Det har vore ei brei høyring, som har gått frå 2019. Eg synest det er naturleg, også i lys av den debatten som har vore i Stortinget i dag, at eg tek eit møte med Idrettsforbundet. Me meiner me har hatt ein brei dialog med dei heile vegen, og me har vore tydelege på at me ønsker å gi fleire aktørar mogelegheit. Me meiner også at Idrettsforbundet i uttalen sin ikkje peika på at dette vil vere eit brot med idrettsmodellen. Eg synest likevel det er naturleg, når me veit kor sterkt idrettsbevegelsen står i Noreg, at me tar eit møte – og det ønsker eg å gjøre. Men eg har lyst til å peike på at det både har vore høyring, og at me har hatt konkrete møte. Eg vil også følgje opp det før me slår fast dei endelige forskriftene. Men ja, me ønsker å få fleire aktørar på banen, og det blir det no lagt til rette for.

Tor André Johnsen (FrP) [11:07:16]: Jeg er veldig glad for at ministeren har god dialog med og stor respekt for Idrettsforbundet – det har jeg også. Det er en veldig viktig forening i Norge. Men har ministeren gjort seg noen betraktninger om at Idrettsforbundet ikke har tatt opp NBF som medlem, og at de gangene NBF har prøvd, har de blitt avvist, og at NBF heller ikke får tippe midler på grunn av manglende demokratiske proses-

ser? Hvordan ser ministeren på det i forhold til å ha en dialog med Idrettsforbundet, når Idrettsforbundet tydeligvis selv da innrømmer at NBF burde ha en demokratisk gjennomgang før de kan bli akseptert inn i Idrettsforbundet?

Statsråd Knut Arild Hareide [11:08:00]: Eg tenkjer at mitt ansvarsområde er å sikre at me har både konkurransar og trening med god sikkerheit. Eg ønsker ein motorsport, som eg opplever er ein flott idrett, og eg ønsker at mange skal få mogelegheit til å drive med slik aktivitet. Idrettsforbundet skal få lov til å bestemme kven som er medlemer hos dei, og kva kriterium dei legg opp til der. Når me ser på dette regelverket, er det klart at det å lytte til idrettsbevegelsen er viktig for oss, men me ønsker å gi fleire aktørar ei mogelegheit til å drive med aktivitet. Og eg meiner, som eg også sa, at det me kjem med, er meir eit supplement, og eg trur også at slike aktørar som no vil få mogelegheit gjennom dei endringane me kjem med, vil oppleve det meir som eit supplement, at det gir større breidde og er positivt for frivilligheita, som også Idrettsforbundet er opptatt av.

Arne Nævra (SV) [11:09:07]: Det er hyggelig å høre at statsråden vil ha dialog med idrettsbevegelsen, men det er litt underlig at den kommer nå – etter at man har avventet debatten her i salen. Disse innvendingene og synspunktene fra idretten har jo vært kjent ganske lenge.

Men jeg har lyst til å bringe inn et annet moment. Slik jeg ser det, er det en klar liberalisering for aktørene i motorsporten. Dette, som jeg også leser det, vil jeg også spørre statsråden direkte om: Ser statsråden at både lovendringen og eventuelt endringer i forskriften går i retning av at det blir flere aktører som kommer inn, at det blir mer liberalisert, og at det blir mer kjøring også i øvelsesøyemed på avlukkede veistrekninger? Og hvordan vil statsråden sørge for at de naturfaglige vurderingene blir ivaretatt hvis det er Statens vegvesen som skal avgjøre om det skal være tillatt med øvelseskjøring i stor fart på avlukkede strekninger?

Statsråd Knut Arild Hareide [11:10:10]: Eg skal svare på begge spørsmåla. For det første har dialogen med Idrettsforbundet vore der heile vegen. Dei to motor forbunda har vore med i dialogen frå starten, før 2019. Idrettsforbundet har vore ein del av høyringa. I etterkant av høyringa hadde den politiske leiinga i departementet eit eige møte der Idrettsforbundet var med. Så opplever me at Idrettsforbundet har kome med ei tydeligare føring når saka har vore til behandling i Stortinget. Det synest eg det er naturleg å utfordre Idrettsforbundet på, ta ein dialog om det, før me no gjer det endelige arbeidet med forskriftene. Me har hatt ein dialog

heile vegen, men eg opplever at dei signala Idrettsforbundet har kome med i Stortinget, var tydelegare enn då me hadde dialog tidlegare i prosessen.

Elles er eg opptatt av at me naturleg nok skal sjå heilskapen i dei føringane, og dei naturfaglege vurderingane bør vere med i det. Me bør sjå heilskapen i det, og det skal eg følgje opp.

Presidenten: Replikkordskiftet er omme.

De talere som heretter får ordet, har en taletid på inntil 3 minutter.

Siv Mossleth (Sp) [11:11:42]: Motorsport er kappkjøring på to og fire hjul og er et viktig og spennende tilbud med en rekke grener som appellerer til både barn, unge og voksne. Norges idrettsforbund har kommet med sterke innvendinger til den foreslalte forskriften og gir uttrykk for at det er oppsiktsvekkende at statsråden i formelt brev til transport- og kommunikasjonskomiteen skriver at regjeringen ikke åpner for å slippe inn nye aktører til å arrangere motorsportstevner. Idrettsforbundet mener at dersom det er tilfellet, må Stortinget enten avvise forslaget eller gi klare føringer til regjeringen om at eneretten ligger fast, da proposisjonen de facto åpner for det motsatte. De svært ulike oppfatningene av hva disse endringene i vegtrafikkloven vil bety, er bakgrunnen for at Senterpartiet har landet på å være med på å fremme forslag om at Prop. 151 L for 2020–2021, Endringer i vegtrafikkloven (motorsport), sendes tilbake til regjeringen.

Å vedta denne proposisjonen, hvor det er så stor uenighet mellom viktige aktører som idrettsbevegelsen og regjeringen om hva innholdet egentlig vil bety i praksis, er ikke klokt og kan gi utilsiktede virkninger. Derfor mener vi at regjeringen må gå i dialog med idrettsbevegelsen for å finne en felles forståelse av hva dette innholdet egentlig betyr, før et vedtak fattes. Det er viktig å slå ring om og støtte den norske idrettsmodellen.

Dersom stortingsflertallet ønsker å behandle Prop. 151 L, vil Senterpartiet gå imot endringene i vegtrafikkloven § 7c.

Tor André Johnsen (FrP) [11:14:01]: Min gode kollega Jon Gunnes brukte uttrykket «demokratiske brister». Han syntes nok kanskje jeg var litt krass i retorikken min. Jeg håper ikke Gunnes eller andre misforsto meg. NIF, Norges idrettsforbund, ser jeg på som veldig demokratiske. Det er en veldig viktig forening, og de gjør en kjempejobb.

Men husk at KNA og NBF ikke er NIF. Det er jo det som er litt interessant med denne debatten, at NBF av en eller annen merkelig grunn har klart å mobilisere Idrettsforbundet, hele Idretts-Norge, og klart å skape en

tvil hos enkelte representanter i denne sal om at regjeringens endringer nå og stortingsflertallets vedtak i dag vil føre til et brudd med den norske idrettsmodellen. Det er jo helt feil, og det er trist at det blir brukt en sånn retorikk, og trist at det blir brukt en sånn vinkling. Jeg synes det er rart at Idrettsforbundet er med på det. Men det er tydelig at der har Idrettsforbundet blitt påvirket, og Bilsportforbundet og KNA har gjort en utrolig god jobb slik sett med å mobilisere en motstand mot en endring som helt innlysende, selvfølgelig, vil føre til at de får svekket sin maktposisjon, eller egentlig rett og slett monopolposisjon. Det er det som er litt av utfordringen her.

Demokratisk brist, som Gunnes sa, er en forsiktig måte å si det på. Poenget er: Hvis en refererer til NAF-brevet, går det ganske klart og tydelig fram der at KNA har krav på presidentvervet og visepresidentvervet. Det er ganske spesielt – det har de krav på. De resterende fire styremedlemmene som KNA har, skal velges av årsmøtet. Men uansett er det KNA som har kontrollen, og så får NMK 2, NAF får 2, MA får 1, og AMCAR får 1. Og så kommer det som er interessant, og det er at saken som behandles av årsmøtet, avgjøres med simpelt flertall. I tilfelle stemmelikhet er ordførerens stemme utslagsgivende. Det innebærer at KNA gjennom sin stemmestyrke kontrollerer årsmøtet.

Jeg kjenner ingen andre organisasjoner, partier eller foreninger i NIF som har en sånn fordeling, at noen skal ha flertall uansett. Derfor er det veldig bra at når KNA og NBF selv ikke var villige til å endre på denne monopolposisjonen, tar regjeringen grep og sørger for å slippe til nye aktører og flere aktører. Jeg er veldig glad i å gå på ski og har lyst til å gå på ski, men det er jo ikke sånn at jeg må være medlem av Norges Skiforbund. Jeg er også glad i å spille fotball, i å dra på en fotballbane og spille fotball, men jeg må jo ikke være medlem av Norges Fotballforbund for å spille fotball på alle de banene som er rundt omkring i landet. Der har det vært en forskjell på å drive med motorsport og å drive med annen idrett, og det er litt viktig å få fram.

Arne Nævra (SV) [11:17:14]: Nå har debatten her stort sett dreid seg om det er idrettsbevegelsen, idretten sjøl, som skal arrangere, og om andre aktører skal slippe til. Det er det debatten her har dreid seg om. SVs standpunkt og hvor vi står her, kommer fram av forslaget og i merknadene.

Men jeg har lyst til å utdype litt mer replikken jeg hadde til statsråden. Statsråden fikk også litt liten tid til å svare. Det er noen sider av dette som ofte ikke blir nevnt, og det er kjøring og øvelsekjøring, både konkurranse og trening, på avlukkede, avsperrte veier. Dette har åpenbart også et miljøaspekt, det er det ikke vanske-

lig å se. Så mitt spørsmål, min bekymring også, er om lovendringen og forskriftsendringene kan bety en større liberalisering, større aktivitet, uten at det tas miljøhensyn på de avsperrede veisystemene. Det har vært en del sånne arrangementer. Det har også vært en del mer eller mindre lovlige, tror jeg, treningsøkter på disse skogsbilveiene – det gjelder vel rallytrening – som har vært betenklig, og det har vært en del avisoppslag om det.

Så spørsmålet mitt er, hvis statsråden får anledning til å utdype svaret litt mer, hvilke systemer som gjelder for tillatelse til enten treningsøkter eller konkurranser, særlig på avsperrede veisystemer, og det gjelder jo stort sett skogsbilveier. Hva slags kriterier blir brukt? Hva slags kontakter blir tatt med hensyn til naturfaglige hensyn? Det er jo ikke alltid at Statens vegvesen har den kontakten de skal ha, enten det er med miljømyndighetene eller kanskje Statsforvalteren i dette tilfellet, jeg vet ikke. Det skulle vært artig å høre om statsråden kjenner til de rutinene som er, sånn at det kan arrangeres og ikke minst trenes – hvis det åpnes enda mer for dette, med flere arrangører – f.eks. i hekketida hos fugl og i kalvingstida på våren. Sånn ting synes jeg det er ganske avgjørende å få greie på, for det tror jeg de fleste ikke ønsker.

Trond Giske (A) [11:19:48]: Grunnen til at jeg tegnet meg, var å følge litt opp de svarene som statsråden ga. Den nye § 6 er jo ikke et påbud om å åpne for alt mulig, det er en mulighet. Vi hadde ønsket at den muligheten først ble gitt når det var avklart med idrettsbevegelsen hvordan dette skal organiseres, men i § 7 får statsråden nå en forskriftshjemmel som han kan bruke ut fra signalene her i salen og fra samfunnet for øvrig. Min tolkning i beste mening av statsråden er at han nå vil sette seg ned med idretten, lytte til hvordan den idrettsmodellen er – der konkurransekjøring organiseres inn i den organiserte store idrettsbevegelsen, der man har alle de gode både etiske og verdimesse prinsippene som idretten bygger på, og der dette som er en positiv aktivitet for mange i Norge, fortsatt kan ha sin plass innenfor den idrettsbevegelsen. Så mitt spørsmål er om statsråden – med denne meget godvillige tolkningen av statsråden på en fredag ettermiddag og et møte med en statsråd som kanskje i en annen regjeringskonstellasjon hadde fått et annet resultat – vil følge opp denne saken på en sånn måte at idrettsbevegelsen også føler seg ivaretatt.

Helge Orten (H) [11:21:26]: Jeg vil bare knytte et par korte kommentarer til dette.

Det vi vedtar her i dag, er for det første det som handler om fartsgrense, som jeg opplever er en presise ring i paragrafen som gjør at dette kan håndteres mye bedre både for trenings- og konkurransekjøring. Det er

nok rimelig stusslig når man skal drive med treningskjøring og øve på å kjøre fort på en bane, at man har en fartsgrense å forholde seg til. Så jeg tenker at det nok er greit å løse litt opp i slike praktiske sider. Det opplever jeg at det er ganske bredt flertall for, så det er ikke et problem.

Den andre lovendringen regjeringa foreslår, er å åpne for at man skal kunne fastsette nærmere regler knyttet til både trenings- og konkurransekjøring i en egen forskrift, og da en mulighet til å utforme den forskriften. Det i seg selv er relativt udramatisk. Samtidig foreligger det selvfølgelig fra regjeringas side et forslag til en ny forskrift, som har vært på høring og åpnet for nye aktører.

Fra vår side ser jeg det slik at det å åpne for nye aktører innenfor dette området tror jeg kan gjøres på en god måte. Jeg vil også understreke det vi har sagt i merknads form, nemlig at det er fornuftig å ha en god dialog med Idrettsforbundet og idrettsbevegelsen om disse spørsmålene. Samtidig tenker jeg at det å åpne for flere aktører her som kan arrangere både treningsstevner, konkurranser og andre ting, kan bidra til å øke mangfoldet og bredden i motorsporten. Jeg ser dette mer som et supplement enn som en direkte konkurranse til forbundet og den konkurransekjøringen som skjer i dag, og hvis vi oppnår det, vil vi også kunne oppnå økt bredde og økt mangfold innenfor motorsporten, kanskje til og med økt rekruttering på sikt.

Så her er det etter min mening hvordan man greier å håndtere dette i gjennomføringen, som blir viktig for å sørge for at vi faktisk når de målene som ligger bak forslaget til forskrift, nemlig å øke både mangfoldet og bredden i idretten og slik sett også kanskje legge til rette for en positiv utvikling av motorsporten i Norge.

Statsråd Knut Arild Hareide [11:23:53]: Eg skal svare på dei utfordringane som eg har fått, og eg vil starte med representanten Arne Nævra, som tar opp naturdelelen, som me veit kan få ei større belastning. No er det ikkje noka endring i det som ligg her for den typen vurdering, men me veit at når det kan bli høge hastigheiter både på trening og i konkurranse, vil slitasjen kunne bli større. Det er Statens vegvesen som har ansvaret for å følge dette opp i dag, men me veit at Statsforvaltarens naturvernavdeling er dei som sit med kanskje enda større kompetanse på den typen spørsmål. Eg vil ta med meg frå debatten i dag korleis me skal få følgt opp dette på ein god og skikkeleg måte.

Det er også sånn som representanten Trond Giske tar opp her: Idrettsforbundet er viktig. Det er viktig at Idrettsforbundet er varetatt. Så skal heller ikkje Idrettsforbundet sitje med ei moglegheit for eit vetovedtak i den typen spørsmål. Men eg har lyst til å påpeike at for-

bunda som i dag har einerett til å arrangere og tilby motorsport, Norges Bilsportforbund og Norges Motorsportforbund, blei tidleg involverte i revisjonen av regelverket for motorsport. Begge forbunda deltok i møtet som blei halde før forslaget til nytt regelverk gjekk på høyring, og fekk der anledning til å argumentere mot ei endring av rettstilstanden, medrekna einerettssituasjonen. I tillegg deltok desse forbunda saman med Norges idrettsforbund og andre motorsportaktørar på eit møte med departementet etter høyringa av forslaget til nye reglar. Òg der fekk forbunda fremja sine synspunkt til endringsforsлага.

Så er det slik at det å bli lytta til ikkje alltid gir det resultatet ein ønsker seg. Eg har lyst til å understreke at dei to motorsport forbunda har forvalta ansvaret godt og bidrige vesentleg til å etablere den gode sikkerheitskulturen me ser innan motorsport i dag.

Det er framleis ikkje mitt inntrykk at dei nye aktørane som ønsker å drive med motorsport, primært er drivne av økonomiske interesser. Dei som etterlyste endringar, er klubbar og eldsjeler som ønsker å drive

med noko dei brenn for, utan å være medlem av dei to nemnde forbunda. Det er det me ønsker å sikre.

Men som eg har sagt: Eg vil ta ein dialog med Idrettsforbundet før me gjer dei endelege regelendringane her. Eg meiner at dette ikkje er eit angrep på den norske idrettsmodellen. Eg synest det minner veldig sterkt om det regelverket me ser i Sverige. Eg opplever òg at Idrettsforbundet har vore tydelegare i sin dialog med Stortinget når saka har kome hit, enn dei var både under høyringa og i det møtet me hadde med dei.

Presidenten: Flere har ikke bedt om ordet til sak nr. 7.

Sak nr. 8 [11:26:45]

Referat

Presidenten: Det foreligger ikke noe referat.

Dermed er dagens kart ferdigbehandlet. Forlanger noen ordet før møtet heves? – Det gjør ingen, og møtet er hevet.

Møtet hevet kl. 11.27.

